

glasilo

Občine Šempeter-Vrtojba

September 2012

Občinski nagrajenci

Ponovno uspešni pri projektih čezmejnega sodelovanja

Primorski tehnološki park pred novimi izzivi

Pregled poletnega dogajanja

Šempetrski plesni dvojec: Nastja in Michal

JESEN 2012

Spoštovane občanke in občani!

Letošnje vroče poletje se počasi poslavlja. Žal so se z njim iztekle tudi počitnice, verjamem pa, da smo vsi pripravljeni na nove izzive, ki jih prinaša zadnje četrletje.

Poletni čas je minil v znamenju pestrega dogajanja na vseh področjih. Kot vsako leto smo v juliju praznovali občinski praznik in najzaslužnejšim v letu 2012 podelili občinska priznanja ter diplomo. Naj na tem mestu ponovno čestitam vsem nagrajencem in jim zaželim še veliko uspehov pri svojem delu, ki je vsem nam v zadovoljstvo in ponos.

Prvič letos je za nami tudi živahnejši utrip na šempetrskem trgu. Verjamem, da ste med pestro paleto dogodkov v okviru "Poletja na placu", ki ga je organiziral Javni zavod KŠTM Šempeter-Vrtojba, tako mlajši kot starejši našli kaj zanimivega zase. Možnosti je bilo res veliko.

Letošnje poletje pa ni bilo samo čas brezskrbnosti in počitka. Zaznamovala ga je namreč dolgotrajna suša. Visoke temperature in pomanjkanje padavin so našim kmetom povzročile veliko škode. Zato smo se v občini odločili za popis le-te, čeprav vemo, da državna pomoč

prizadetih največkrat ne doseže dovolj hitro.

Vremenske razmere in človeška nemarnost pa so botrovale tudi kar nekaj požarom v bližnji in daljni okolici. Naši gasilci so vsakokrat požrtvovalno priskočili na pomoč kolegom sosednjih občin, pomagali pa so tudi ob požaru na Krasu. Za vso pomoč, trud in požrtvovalnost se jim ponovno zahvaljujem in jim želim kar najdaljši predah pri opravljanju njihovega poslanstva.

Ne glede na poletno vročino pa se dela na gradbiščih niso ustavila. Prenavljanje prostorov ob balinišču v Vrtojbi je zaključeno in v teh dneh jih bomo predali v uporabo. Zaključena je tudi izgradnja fotovoltaične elektrarne na protihrupni ograji ob avtocesti. Slovesni zagon je predviden za 28. september, njeno delovanje pa boste lahko spremljali tudi preko interneta.

Konec avgusta smo začeli z naložbo na pokopališču v Vrtojbi. Postavili bomo steno za žarne pokope. Dela bodo gotovo zaključena pred dnevom spomina na mrtve. Do takrat bomo delno uredili še nove parkirne površine ob pokopališču in pot ob njem.

Napredek smo dosegli tudi pri reševanju naložbe v Socialni center Vrtojba. Ponudbo za delitev premoženja in obveznosti v projektu, ki jo je pripravila Občina, je zasebni partner sprejel. Stekle so aktivnosti za sklenitev najemnih pogodb s predvidenimi najemniki. Tako je Občina že poslala ponudbi Domu upokojencev Nova Gorica in Socialno varstvenemu zavodu Dutovlje. Vzporedno tečejo tudi aktivnosti za zagotavljanje finančnih virov. Če želimo objekte predati svojemu namenu, bi morala Občina prevzeti najete kredite, ki pa niso majhni. O tem bo v teh dneh odločal občinski svet pri obravnavi rebalansa občinskega proračuna za leto 2012. Občina je ponudila nižje najemnine, vendar so zakonske omejitve zadolževanja precejšnja ovira. Poleg tega možnosti najemanja kreditov zmanjšujejo tudi razmere na finančnih trgih. Vsekakor bo potrebno še veliko truda vseh vpletenih v projekt, da pridemo do zadovoljive rešitve, ki si je vsi želimo. Alternativa je žal le prazen in nedokončan objekt, ki bo morda še veliko let propadal.

V teh dneh bo občinski svet obravnaval tudi vlogo družbe Alea Iacta za podelitev igralniške koncesije in odločil o tem, ali soglasje damo ali ne. Ne glede na to, da se ob tem dviga zelo veliko prahu in ustvarja velik hrup, vam zagotavljam, da moje odločitve niso podvržene takim ali drugačnim pritiskom. Na Občini se trudimo pretehtati vse argumente in predloge strokovno in vsebinsko utemeljiti. Verjamem, da so tudi odločitve občinskega sveta sprejete po tehtnem premisleku, kaj je dolgoročno dobro za občino in občane.

Spoštovane, spoštovani! Ne glede na letošnjo sušo se veselimo vseh sadov, ki nam jih prinaša jesen. In ne glede na slabo letino, bomo spomladi spet sejali in se trudili, da bi zemlja čim boljše obrodila. Na dolgi rok se trud in prizadevnost vedno obrestujeta. Prav trud in prizadevnost bosta koristila tudi našim šolarjem, dijakom in študentom, ki začenjajo novo šolsko leto. Naj bo uspešno v vseh pogledih!

Vaš župan
Milan Turk

Uradne ure Občine Šempeter-Vrtojba:

Ponedeljek

8.00–12.00;

Sreda

8.00–12.00 in 14.00–16.30;

Petek

8.00–12.00.

Županove ure za občanke in občane so **vsako sredo** od 15.00 do 17.00. Termin si rezervirajte v tajništvu
T: 05 335 10 00.

Sprejem vlog in informacije:

Ponedeljek, torek in četrtek

8.00–15.00;

Sreda

8.00–16.30;

Petek

8.00–14.00.

Priznanja najbolj prizadevnim in aktivnim

Občinski nagrajenci za leto 2012

Letošnji občinski nagrajenci (z leve): Leon Vodopivec, Dejan Koglot, predsednik Društva GAS Vrtežba, župan Milan Turk, Zdravko Leban in Igor Vuk, predsednik Društva upokojencev Vrtežba.

Na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku, na slavnostni seji občinskega sveta, ki je v Coroninijevem dvorcu potekala v petek, 20. julija, so bile podeljene nagrade letošnjim občinskim nagrajencem. Župan Milan Turk je v uvodnem slavnostnem govoru nagovoril nagrajence in ostale goste ter poudaril, da je naša skupna odgovornost, da bo prihodnost občine Šempeter-Vrtojba svetla in optimistična. Naš skupni cilj mora biti, da bo občina do občanov prijazna. Prav tako pa mora ostati odprta tudi do sosedov in v svet.

Po nagovoru je slovesno podelil tri občinska priznanja in diplomo. Najvišje **zlato priznanje** je za življenjsko delo prejel zborovodja in organist **Zdravko Leban** iz Vrtežbe, ki je svoje življenje posvetil glasbi in pevcem. V 33 letih neprekinjenega vodenja Mešanega pevskega zbora Vrtežba je navdušil in izšolal preko 150 pevcev.

Z glasbo se je začel ukvarjati že v pevskem zboru in komorni zasedbi OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici, kasneje pa se je ob petju začel učiti tudi harmonike in klavirja. Leta 1979 je začel voditi mešani mladinski pevski zbor – danes Mešani pevski zbor Vrtežba. Vanj je že takoj na začetku privabil preko 50 mladih iz Vrtežbe in okolice, ki so ljubezen do petja podkrepili s prijetnim druženjem in koristnim preživljanjem prostega časa. Približno ob istem času se je ob vrtežbenskem organistu Željku Bagonu vključeval v orglanje v župnijski cerkvi in vodenje cerkvenega pevskega zbora. Danes k orglanju spodbuja mlade in jim tako prenaša svoje znanje. Zdravko Leban je zbor od samega začetka spodbujal k sodelovanju na pevskih revijah, koncertih in drugih prireditvah v domovini in izven njenih meja ter tudi na tak način prispeval h kvaliteti petja zbora. Kot zborovodja Mešanega pevskega zbora Vrtežba je Zdravko Leban nedvomno pomemben soustvarjalec kulturnega utripa v občini Šempeter-Vrtojba.

Srebrno priznanje je prejelo **Športno kulturno društvo GAS Vrtejba** za uspešno povezovanje mladih na različnih področjih, s poudarkom na aktivnem preživljanju prostega časa, za doprinos k družabnemu življenju, ki je pripomoglo k večji prepoznavnosti domačega kraja in s tem občine v državi in širše.

Športno kulturno društvo GAS Vrtejba je "svoje motorje" zagnalo pred desetimi leti, ko so se Dejan in Laura Koglot ter Simon Kifle odločili, da bi se radi malo resneje ukvarjali z motorizmom in s svojim hobijem pridobili veliko število mladih. Člani društva so za svojo primarno ali prvo dejavnost z veliko vneme in prostovoljnega dela postavili motokros progo v vrtojbenski gramoznici. Danes društvo šteje 62 članic in članov, ki pa jih ne družijo samo ljubezen do motokrosa in drugih moto športov ampak tudi do drugih športov in raznih kulturnih dejavnosti. Društvo poleg zelo odmevnih motokros dirk, organiziranih na državnem in mednarodnem nivoju, organizira tudi tradicionalni nogometni turnir, prireja koncerte in druge prireditve in dogodke za mlade in otroke, kot so prireditve GAS poletje, z raznimi avto-moto aktivnostmi, Rock borela in Otroški živ-žav, ki privabijo tako gledalce kot udeležence raznih aktivnosti.

Bronasto priznanje je prejelo **Društvo upokojencev Vrtojba** za 60 let delovanja v kraju, aktivnega in uspešnega povezovanja starejših ljudi in skrbi za družabno dogajanje, namenjeno starejšim in tudi drugim generacijam, za povezovanje, pomoč in skrb do neaktivnih in tudi osamljenih krajanov.

Društvo upokojencev Vrtojba v svoje vrste vključuje okrog 500 upokojencev in skrbi za aktivno in

kvalitetno preživljanje prostega časa svojih članov. Nekateri so kot prostovoljci aktivni v skupini za samopomoč, ki je na voljo krajanom, da lažje premagujejo osamljenost ali druge težave, s katerimi se srečujejo v obdobju staranja. Drugi so aktivni v več društvenih sekcijah in v skupinah s podobnimi interesi skrbijo za ohranjanje svoje vitalnosti. Med drugim so dobro poznane balinarke in balinarji, Hudomušnice s svojimi ročnimi deli in skupina za rekreacijo. Upravni odbor društva skrbi za razne dogodke, prireditve in izlete, namenjene članom ter na ta način pomaga ohranjati stike med njimi, sklepati prijateljstva, ustvarjati prijetno vzdušje in trenutke, ki veliko pomenijo. So društvo, ki ustvarja razliko med životariti in živeti.

Za uspešno delo, vrhunske uspehe in dosežke v športu je diplomo Občine Šempeter-Vrtojba letos prejel **Leon Vodopivec iz Šempetra**, lanskoletni dvakratni državni prvak v gorsko hitrostnih avtomobilističnih dirkah, ki je slavil v skupnem seštevku divizije II, ob tem pa je bil še najboljši dirkač do 21. leta starosti.

Leon Vodopivec je željo do hitrih motorjev in avtomobilov začutil že zelo zgodaj. Prvi pokal je na svojem motorju dobil že kot šestletni otrok. V letu 2008 pa je začel svojo tekmovalno avtomobilistično pot in takoj so se začeli vrstiti uspehi. Že naslednje leto je osvojil naslov državnega pokalnega in mladinskega prvaka v pokalu fiat seicento. Zastavljal si je višje cilje, zamenjal avtomobil in začel tekmovali na zahtevnejših dirkah in v lanske sezoni tudi že stal na stopničkih evropskih tekmovanj. Z vztrajnostjo in trdim delom mu je uspelo dokazati svoje sposobnosti. Na tekmovanjih pridobiva nove izkušnje in nadgrajuje svoje znanje. Vedno znova si postavlja nove, višje cilje, za doseganje katerih mora biti vedno kar najbolj pripravljen. In to mu ni težko, sploh ne ob veliki podpori njegove družine.

Mateja Poljšak Furlan

Občina Šempeter-Vrtojba je na Javni razpis za predložitev standardnih projektov – sredstva, namenjena ožjemu kopenskemu območju št. 03/2011, ki ga je razpisala Služba Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko, prijavila 7 projektov, od katerih je bilo kar 6 administrativno ustreznih in so šli v kvalitativno ocenjevanje.

Uspešna je bila z dvema projektoma in sicer v okviru Prednostne naloge 1 "Okolje, transport in trajnostna teritorialna integracija" s projektom TRADOMO - Izboljšanje trajnostne dostopnosti in mobilnosti na čezmejnem programskem območju – TRADOMO in v okviru Prednostne naloge 3 "Socialna integracija" s projektom POT MIRU – VIA DI PACE - Zgodovinske poti prve svetovne vojne od Alp do Jadrana.

Občina je kljub manjšemu izkupičku od pričakovanega, z rezultati kvalitativnega ocenjevanja zadovoljna, saj je bilo od vseh 119 administrativno ustreznih projektov iz 3. Javnega razpisa odobrenih le 17 projektov. V proračun se bo tako iz tega vira v naslednjih dveh letih in pol steklo 95.000,00 EUR nepovratnih sredstev. Strošek Občine je pri tem minimalen, saj bo prispevala 5 % lastnih sredstev; 85 % bo prispeval ESSR, 10 % pa bomo dobili iz državnega proračuna.

Naj ob tem dodamo, da je Občina v finančnem okvirju 2007-2013 – Program čezmejnega sodelovanja Slovenija – Italija uspela z 8 projekti, kar je brez dvoma zelo lep rezultat.

2007-2013
cooperazione territoriale europea
programma per la cooperazione
transfrontaliera
Italia-Slovenia
evropsko teritorialno sodelovanje
program čezmejnega sodelovanja
Slovenija-Italija

Investiamo nel vostro futuro!
Naložba v vašo prihodnost!
www.ita-slo.eu

Progetto cofinanziato dal Fondo europeo di sviluppo regionale
Progetto cofinanziato dal Fondo europeo di sviluppo regionale
Progetto cofinanziato dal Fondo europeo di sviluppo regionale

Ponovno uspešni pri projektih čezmejnega sodelovanja Slovenija-Italija 2007–2013 – ožje kopensko območje

Ime projekta	POT MIRU - VIA DI PACE – Zgodovinske poti prve svetovne vojne od Alp do Jadrana
Projektni partnerji	LP - Pokrajina Gorica PP1. Pokrajina Trst PP2. Pokrajina Videm PP3. Gorska skupnost za Guminsko, Železno in Kanalsko dolino PP4. Gorska skupnost Ter, Nadiža in Brda PP5. Občina Gorica PP6. Občina Tržič PP7. Ciljno začasno združenje "JEZIK-LINGUA" (CZZ) Glavni predstavnik: Inštitut za slovensko kulturo PP8. Ustanova "Fundacija Poti miru v Posočju" PP9. Občina Brda PP10. Občina Kanal ob Soči PP11. Občina Komen PP12. Občina Miren – Kostanjevica PP13. Mestna občina Nova Gorica PP14. Občina Šempeter-Vrtojba
Vrednost projekta	1.000.000,00 EUR
Vrednost EU sredstev, ki jih bo prejela Občina	5.000,00 EUR
Soudeležba Občine 5%	250,00 EUR
Trajanje projekta	30 mesecev (18/10/2012 do 18/4/2015)
Vir subvencije	ESRR; nacionalno sofinanciranje Cilja 3 85 % SVLR; 10 % Lastni vir javnih partnerjev iz Slovenije; 5 %
Kratek opis projekta	Projekt POT MIRU-VIA DI PACE predvideva, na območju kopenske meje, oblikovanje ene same čezmejne kulturne poti, ki bi povezala že obstoječe poti in ovrednotila zgodovinsko dediščino, kulturne sledove in znamenitosti v različnih deželah in istočasno tudi naravno bogastvo čezmejnega območja, ter tako okrepila odnose med prebivalci obmejnega prostora in občutek pripadnosti Evropi, izboljšala privlačnost in konkurenčnost območja z izoblikovanjem edinstvenega turističnega/kulturnega in integriranega produkta, ki bi nedvomno imel tudi dolgoročen pozitiven vpliv na območje in bi zagotovil evropsko prepoznavnost. Projekt zajema povezavo obstoječih poti in parkov v spomin na soško fronto po zgledu že urejene, sto kilometrov dolge Poti miru v Posočju, postavitev informativnih tabel ter izdelavo turistično promocijskega materiala. Pot miru od Alp do Jadrana bo poleg pomnikov soške fronte povezala lepote teh krajev. Na nekaj točkah naj bi uredili zbirke iz prve svetovne vojne in nadgradili informativne centre. V naši občini nas bo Pot miru vodila po neprometnih cestah in poteh med zanimivejšimi lokacijami iz prve svetovne vojne in tako povezala dve pomembni točki Sv. Mark in Sv. Ot. V okviru projekta se predvideva trasiranje poti ter postavitev informacijskih (razlagalnih) tabel.

Ime projekta**TRADOMO – Izboljšanje trajnostne dostopnosti in mobilnosti na čezmejnem programskem območju – TRADOMO****Projektni partnerji**LP – Mestna občina Koper
PP1. Občina Milje
PP2. Mestna občina Nova Gorica
PP3. Občina Šempeter-Vrtojba
PP4. Pokrajina Gorica
PP5. Pokrajina Tržič
PP6. Ministrstvo za promet**Vrednost projekta**

2.662.989,50 EUR

Vrednost EU sredstev, ki jih bo prejela Občina

89.717,00 EUR

Soudeležba Občine 5%

4.485,85 EUR

Trajanje projekta

30 mesecev

Vir subvencijeESRR; nacionalno sofinanciranje
Cilja 3 85 %
SVLR; 10 %
Lastni vir javnih partnerjev iz Slovenije; 5 %**Kratek opis projekta**

Projekt spodbuja trajnostno mobilnost in dostopnost na slovensko-italijanski meji. Na obalnem območju je cilj povečanje privlačnosti in konkurenčnosti funkcionalno čezmejnega območja; izboljšati dostopnost in trajnostno mobilnost med mesti in podeželjem, ter vzpostavitev javnega potniškega in pomorskega prevoza. V naši občini se načrtuje opremljanje obstoječih avtobusnih postajališč z elektronskimi tabelami z voznimi redi ter ostalimi koristnimi informacijami, ter ureditev novega avtobusnega postajališča na območju MMP Vrtojba skladno z ureditvenim načrtom občine.

*Anita Manfreda,
višja svetovalka za projekte*

Prva sončna elektrarna na avtocestni protihrupni ograji

V teh dneh so se zaključila julija začeta dela za izgradnjo sončne elektrarne na protihrupni ograji na odseku hitre ceste H4 – pododsek 0380 Bazara – MP Vrtojba, ki bo svojemu namenu uradno predana zadnji teden v septembru. Na 648 metrov dolgi in 2,6 metra visoki protihrupni ograji so delavci v dveh vrstah pritrdili 644 fotovoltaičnih plošč, ki bodo skupno na leto proizvedle 187 megavatnih ur električne energije. To zadošča za povprečno porabo okoli 40 gospodinjestev.

Izgradnja elektrarne je potekala v sklopu projekta "Obnovljivi viri energije v primorskih občinah", ki je sofinanciran iz donacije Švicarskega prispevka in sredstev primorskih občin, kot izvajalska agencija pa ga je koordinirala Goriška lokalna energetska agencija (GOLEA). Sončna elektrarna z močjo 167 kW je prva tovrstna elektrarna v Sloveniji in predstavlja

Glasilo Občine Šempeter-Vrtojba

Foto: Blaž Erztjic

referenco za možnosti izkoristka sončne energije na slovenskih avtocestnih protihrupnih ograjah. Vrednost investicije v sončno fotonapetostno elektrarno je 551.160 EUR, od tega je donacija Švicarskega prispevka v višini 83 %, 17 % investicije pa financira občina Šempeter-Vrtojba. Protihrupna ograja, ki je podlaga za panele, pa je stala 360.000 EUR in sta jo sofinancirali Občina in DARS, vsak polovico. Denar, nekaj več kot 65.000 EUR, ki ga bo Občina dobila z oddajo elektrike v omrežje, bo namenjala za razvoj infrastrukture.

Mateja Poljšak Furlan

Swiss Contribution

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Foto: Blaž Erztjic

Projekt "Kupujmo goriško" - Izobraževanja za kmete in ponudnike storitev na podeželju

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, Kmetijsko gozdarski zavod Nova Gorica, bo oktobra organiziral sklop izobraževanj v okviru izvajanja projekta "Kupujmo goriško" na območju LAS jugozahodnega dela Severne Primorske, ki zajema območje občin Brda, Miren-Kostanjevica, Šempeter-Vrtojba, Renče-Vogrsko in nižinski del Mestne občine Nova Gorica in o katerem je bilo več napisanega v prejšnji izdaji Glasila Občine Šempeter-Vrtojba. Izobraževanja bodo obogatila znanja ponudnikov lokalnih kmetijskih pridelkov in storitev. Na dveh lokacijah – v Vrtojbi in v Goriških Brdih se bo odvijal enak program, ki bo vseboval po tri delavnice. **Strokovnjaki Kmetijsko gozdarskega zavoda Nova Gorica in drugi strokovnjaki ter kmetje** bodo udeležencem delavnic posredovali tako teoretična, kakor tudi praktična znanja in izkušnje s področja trženja lokalnih produktov – kaj moramo vedeti, če želimo prodajati na tržnici, katere so podlage za registracijo dopolnilne dejavnosti na kmetiji, kako predstaviti in prodati izdelke, pridelane in predelane na kmetiji, kako izračunati prodajne cene, kako pripraviti degustacijo na kmetiji, kako

pospešiti prodajo naših pridelkov, kako pristopiti k predstavitvi lastne kmetije, kako uporabiti obstoječo platformo za pripravo lastne spletne prodajalne, kaj je partnersko kmetovanje ter predstavitev izkušenj kmetije, ki partnersko kmetuje

Izobraževanja so namenjena zlasti kmetom in ponudnikom storitev na podeželju, ki so se vključili v projekt skozi predstavitev svoje kmetije v brošuri "Kupujmo goriško". Lahko pa se ga udeležijo tudi drugi kmetje, ki jih tovrstna tematika zanima in šele razmišljajo o direktni prodaji ali o registraciji dopolnilnih dejavnosti na kmetiji.

Anita Manfreda,
višja svetovalka za projekte

RAA Severne Primorske
Regijska razvojna agencija d.o.o. Nova Gorica

Izvedba izobraževanj je sestavni del izvajanja projektnih aktivnosti projekta "Kupujmo goriško", ki je sofinanciran s sredstvi 4. osi Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013 – programa LEADER preko LAS jugozahodnega dela Severne Primorske. Organ upravljanja za Program razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013 je Ministrstvo za kmetijstvo in okolje.

Natančnejši program izobraževanj bo objavljen na spletni strani Kmetijsko gozdarskega zavoda Nova Gorica
www.kmetijskizavod-ng.si
ter na spletni strani Občine Šempeter-Vrtojba
www.sempeter-vrtojba.si.
Več informacij dobite tudi na telefonski številki kmetijske svetovalne službe v Biljah (05 395 42 63).

Vljudno vabljeni 15., 22. in 25. oktobra 2012 v prostore Mladinskega centra v Vrtojbi.

Letrika z inovativnimi tehnologijami v zeleno prihodnost

Družba, ki jo mnogi še vedno poznajo pod imenom Iskra Avtoelektrika, je junija letos nadgradila svojo več kot 50-letno tradicijo in začela delovati pod skupno blagovno znamko "Letrika". Kot pravi prvi mož podjetja, Edvin Sever, se bo prepoznavnost podjetja, kot strokovnjaka s področja pogonskega sveta, tako še dodatno utrdila in jih jasno razlikovala od drugih nepovezanih podjetij v Sloveniji, ki še nosijo ime Iskra. Med letošnje največje projekte družbe sodi visoko-tehnološki in inovativni pogon, ki je v celoti plod znanja njihovih strokovnjakov in so ga razvili posebej za novega Renaultovega električnega štirikolesnika.

Predsednik uprave Edvin Sever kot prvi mož Letrike velikokrat gosti poslovne partnerje in druge visoke goste iz vsega sveta. Na sliki japonski veleposlanik na ogledu proizvodnje letošnjega julija.

Največji razvojni potencial v Severnoprimorski regiji

Podjetje Letrika že vrsto let doživlja stabilno rast poslovanja, pred nekaj leti pa se je zaradi krize na svetovnih trgih nenadoma soočilo z več milijonsko izgubo, iz katere se je uspešno izvleklo s pravočasno prilagoditvijo poslovanja nastalim razmeram. Danes pa je družba ena redkih uspešnih slovenskih multinacionalk, ki sodi med največje izvoznike v državi in je hkrati tudi največji zaposlovalec v regiji. Skupina ustvarja delovna mesta tako v proizvodnji kot tudi v najzahtevnejših visoko-tehnoloških poklicih. Kot zanimivost naj povemo, da imajo v svoji sredini kar **12 doktorjev znanosti in 25 magistrov znanosti**. Sicer pa matična družba

Twizy je lahki, okolju prijazen električni štirikolesnik za dve osebi, namenjen mestni vožnji. Letos sicer še ne bo na voljo za nakup v Sloveniji, v tujini pa je že na prodaj.

v Šempetru **zaposluje** več kot **1.500 ljudi**, v vseh poslovnih skupinah pa skoraj **2.500**. To pa je gotovo dober obet tudi za mlade, ki se jim v domačem okolju kaže priložnost za uspešno prihodnost v Letriki. Podjetje je namreč letos razpisalo kar **30 kadrovskih štipendij**. Sever poudarja, da je prav zaposlovanje mladih v zadnjih letih dalo podjetju nov zagon.

Preboj na trg električnih in hibridnih pogonov

V Letriki, ki se zadnje čase vse bolj usmerja v tako imenovane zelene tehnologije, se lahko pohvalijo, da tudi v "kriznih časih" niso izgubili zaupanja trga. Letošnjo pomlad so namreč na Ibizi uspešno predstavili projekt Twizy – gre za prodor v ozek segment osebnih vozil z električnim pogonom. Kot razvojni dobavitelj motorjev priznanemu avtomobilskemu proizvajalcu Renaultu so si s tem poslom odprli vrata tudi za morebitne dodatne nove projekte v avtomobilski industriji drugih proizvajalcev. V projektu so združena vrhunska znanja različnih strokovnjakov z naravoslovnih in tehničnih področij, še posebej elektrotehnike, elektronike, strojništva in uporabe sodobnih materialov. Projekt je za razvoj Letrike pomemben predvsem z vidika vključevanja v segment električnih in hibridnih pogonov v avtomobilski industriji. Njihova pglavitna usmeritev bo zato še naprej ostati razvojni dobavitelj za

Električna vozila, v katera so že vgrajeni Letrikini izdelki.

izdelke, ki bodo trgu zanimivi šele čez nekaj let.

Junija letos so v Letriki odprli tudi **novozgrajeno enoto Tehnološkega parka In Prime**. Gre za projekt Inovacijski preboj Primorske, v katerem so poleg Letrike združeni še Hidria, Primorje in Salonit. Objekt je umeščen znotraj dvorišča Letrike in je eden od štirih enot tehnološkega parka na Primorskem. Ima štiri etaže in 2.550 kvadratnih metrov površin, ki so večinoma zasedene za potrebe Letrike in namenjene razvojno-raziskovalni dejavnosti, laboratorijem ter prototipni proizvodnji malih serij s poudarkom na elektroniki. Tudi sicer je prav inovativnost in razvojno-raziskovalna dejavnost tista

konkurenčna prednost, na katero Letrika stavi tudi v prihodnje.

Vodja projektne skupine In prime, magistra Almira Pirih, je o projektu povedala: "Gre za edini večji projekt izmed devetih, v Sloveniji predvidenih gospodarskih središč, ki je dobil finančno podporo Ministrstva za gospodarstvo. Pri tem je ključno to, da sloni na gospodarstvu ter podpira njegov nadaljnji razvoj. Projekt je bil delno financiran iz sredstev Evropske unije (EU) in sicer iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. V celoti je njegova vrednost okrog 24 milijonov evrov, Evropska Unija je k temu prispevala okrog 9,3 milijonov evrov."

Barbara Skorjanc, Erik Panjtar

Otvoritev enote Tehnološkega parka In Prime v Šempetru pri Gorici 12. junija.

"Priznanje je hkrati tudi obveza."

Predsednik uprave Letrike, gospod Edvin Sever, je letos prejel nagrado **gospodarstvenik Primorske za leto 2011**. Ob tem dodaja, da gre priznanje celotnemu kolektivu in njegovemu usklajenemu delovanju.

Pred kratkim pa je prejel tudi **Nagrado Mestne občine Nova Gorica** in sicer za finančno in poslovno sanacijo ter udrditev skupine Letrika s prenovo vizije in strategije njenega dolgoročnega trajnostnega razvoja.

Primorski tehnološki park z novim vodstvom in pred novimi izzivi

Neprofitna družba Primorski tehnološki park je pred dvanajstimi leti nastala z namenom, da bi privabljala mlada inovativna podjetja, ki bi jim na različne načine pomagala pri uresničevanju njihove podjetniške ideje. V vsem tem času so obravnavali približno 200 podjetniških pobud ter pri razvoju in rasti pomagali več kot 100 mladim inovativnim podjetjem. Trenutno beležijo 41 rednih članov, razpis za sprejem novih članov pa je odprt vse do 3. decembra letos. V začetku julija je vodenje prevzela mlada in samozavestna univerzitetna diplomirana ekonomistka Tanja Kožuh, ki svojih ambicij v zvezi z delovanjem Primorskega tehnološkega parka ne skriva. Tehnološki park želi povezati z najpomembnejšimi deležniki podjetniškega ekosistema, zato da bodo ustvarjeni pogoji za uspešno izgradnjo in rast start-up podjetij.

Tanja Kožuh, v.d. direktorice Primorskega tehnološkega parka.

Tanja, vodenje Primorskega tehnološkega parka ste prevzeli šele pred kratkim in že se kažejo prvi rezultati. Kaj ste že uspeli postoriti v tem relativno kratkem času?

Takoj po nastopu funkcije sem se začela intenzivno dogovarjati s pobudniki iniciative za izgradnjo globalnega konkurenčnega nacionalnega start-up ekosistema s ciljem, da se Primorski tehnološki park vključi kot osrednji partner. Vizija iniciative pa je zgraditi sodoben, pregleden, učinkovit in mednarodno konkurenčen podjetniški ekosistem, ki bo privlačen za talentirane posameznike, ki bodo svoje talente sposobni oplemenititi v na znanju temelječih start-up podjetjih z visoko dodano vrednostjo, usmerjeno na globalni trg. Na tej podlagi želimo, da se Primorski tehnološki park kot del ekosistema uvrsti na zemljevid najboljših svetovnih podjetniških vozlišč ('hubov').

Znižali pa ste tudi ceno najemnin in tako pridobili nove "sostanovalce".

Tako je. Novim najemnikom smo za prve tri mesece ponudili kar 25 odstotkov nižjo najemnino. Pohvalimo se lahko, da smo na ta način sklenili kar 14 novih najemnih pogodb, večina pa je novih najemnikov. Naj poudarim, da v Primorski tehnološki park ne vabimo samo mlada inovativna podjetja, ampak želimo k najemu pritegniti tudi druga prepoznavna in utrjena podjetja iz regije.

Kaj je po vašem mnenju pomembno za razvoj konkurenčnega gospodarstva in kako lahko tehnološki park pri tem pomaga oziroma sodeluje?

Menim, da gre tu v prvi vrsti za vzpostavitev učinkovite podjetniško-inovacijske infrastrukture, kamor sodijo tudi tehnološki parki in inkubatorji. Oboji veljajo za vplivni inštrument promocije regionalnega razvoja in inovacij, ustvarjanja novih podjetij in delovnih mest ter mreženja med gospodarstvom in akademsko sfero. Na področju storitev bomo še naprej preverjali in ocenjevali ideje in inovacije, pomagali pri ustanavljanju podjetij in iskanju partnerjev, svetovali pri pridobivanju finančnih sredstev, nudili marketinško podporo, podjetja vključevali v mednarodne projekte ter dajali poslovne prostore v najem.

V prihodnosti pa napovedujete kar nekaj sprememb. Nam lahko zaupate kaj več?

O konkretnih aktivnostih ta trenutek še ne morem govoriti, saj smo z

različnimi potencialnimi strateškimi partnerji še v dogovorih. Lahko pa povem, da se trudimo, da bi v Primorski tehnološki park pripeljali nekaj prepoznavnih podjetniških programov, ki bodo namenjeni tako študentom, inovatorjem in ostalim potencialnim podjetnikom kot tudi start-up podjetjem. Prav tako intenzivno snujemo tudi program, ki bi povezoval utrjena podjetja v regiji s start-up podjetji in potencialnimi podjetniki.

Torej lahko rečemo, da poznate ključ do uspeha tehnološkega parka?

Dejstvo je, da ima vsak tehnološki park edinstveno situacijo, saj je ustanovljen v različnih socialnih in ekonomskih okoljih ter z namenom zagotavljanja različnih potreb regije, zato splošnega modela za uspešen razvoj in rast, ki bi veljal za vse tehnološke parke, ni. Ne glede na to sem prepričana, da bomo z jasno postavljenimi prioritetami in cilji ter znanjem in voljo dosegli uspeh.

Barbara Skorjanc

Trenutno proste kapacitete v Primorskem tehnološkem parku:

- tri pisarne velikosti 20 m²,
- štiri pisarne velikosti 25 m²,
- tri pisarne velikosti 38 m²,
- enota treh povezanih pisarn velikosti 85 m²,
- dve pisarni 100 m² (možnost pregradnih sten),
- skladišče 13 m².

APIA

MATERIALI ZA GRADNJO, DOM IN VRT,
SALON KERAMIKE

www.apia.si

TRGOVINA GOJAČE

Gojače 5B - 5262 Črniče

T: 05/36-43-890 E: gojace@apia.si

TRGOVINA ŠEMPETER

Žnidarčičeva 27A - 5290 Šempeter pri Gorici

T: 05/33-84-944 - E: sempeter@apia.si

SALON KERAMIKE ŠEMPETER

Žnidarčičeva 27A - 5290 Šempeter pri Gorici

T: 05/33-84-947 - E: keramika@apia.si

APIA

Trgovina GOJAČE T 05/36-43-890

Trgovina ŠEMPETER T 05/33-84-930

Salon keramike ŠEMPETER T 05/33-84-947

KUPON za

BREZPLAČEN izris ambianta
s programom Domus3D v
SALONU KERAMIKE ŠEMPETER.

Veljavnost kupona do 31.12.2012.

MATERIALI ZA GRADNJO, DOM IN VRT, SALON KERAMIKE. www.apia.si

Kaj morajo vedeti svojci o sladkorni bolezni

Vsaka kronična bolezen v določenem smislu spremeni življenje človeka, ki ga prizadene. Vsekakor pa velja, da ne vpliva le na njegovo življenje, temveč na življenje celotne družine in okolja. Redno zdravljenje, občasno bivanje v bolnišnici ali toplicah, posebne zahteve pri prehranjevanju, bivalnih prostorih, morebitna gibalna oviranost, vse to močno vpliva tudi na ostale družinske člane in njihov vsakodnevni življenjski ritem. To velja za vse kronične bolezni, tudi za sladkorno.

Za svojce pa ni pomembno le, da se privadijo na posebnosti in zahteve, ki jih pogojuje bolezen, temveč je zelo pomembno, da se poučijo o posebnostih bolezni, s katero se spoprijema njihov bližnji. Njihovo znanje in pravilno ukrepanje je, če govorimo konkretno o sladkorni bolezni, lahko celo življenjskega pomena, denimo pri **hipoglikemiji (padeč sladkorja v krvi pod 2 mmol/l)**. Nujno je, da so partnerji in otroci seznanjeni s sladkorno boleznijo, zato jih je potrebno takoj po diagnozi povabiti k izobraževanju. V **Društvu diabetikov Nova Gorica** to izkoristimo na delovnih terapijah v toplicah, kjer sodelujejo tudi družinski člani in opravljajo vse terapije kot bolniki in se tako izobražujejo. Eno od pomembnejših področij, kjer je potrebno pridobiti nova znanja, je prehrana. Način prehranjevanja je potrebno prilagoditi bolniku, predvsem pa je bolnika potrebno spodbujati, da spremeni življenjski slog. Za bolnika je vsekakor lažje, če se zdravega življenjskega sloga držijo tudi ostali družinski člani. Če je bolnik osamljen v vsem, bo spremembe sprejel bistveno težje, zlasti če mora opustiti nezdrave navade, denimo kajenje.

Inzulinski bolniki

Sodelovanje svojcev je še zlasti pomembno za bolnike, ki se zdravijo z inzulinom. Ti bolniki so namreč bolj ogroženi zaradi hipoglikemij. Če svojci poznajo znake hipoglikemije in o tem nekaj vedo, potem lažje ukrepajo in predvsem brez panike. Z raztopljenim sladkorjem v vodi ali soku pomagajo bolniku iz krize. Injeciranje insulina prenekateremu bolniku predstavlja veliko težavo. Veliko je takih bolnikov, ki imajo do injekcij strah in odpor, zato je nujno, da imajo pri tem pomoč svojcev. Ta pomoč je včasih potrebna tudi pri merjenju sladkorja v krvi in določitvi pravega odmerka insulina.

Pomoč prostovoljcev

Svojci so v vsakodnevnem življenju bolnika s sladkorno boleznijo neprecenljiva opora in pomoč, spodbuda in tudi varnost. Kaj pa bolniki, ki živijo sami in nimajo svojcev? Tu je pomembna vloga Centrov za pomoč na domu in prostovoljcev. Na tem področju smo še premalo naredili, tudi kot društvo. Potrebno bo prostovoljce dodatno usposobiti za specifične oblike pomoči sladkornim bolnikom na domu. Tu je pomembna tudi vloga lokalne skupnosti.

Poleg prostovoljcev je pomembna tudi medsosedska pomoč. Če sosedje vedo, da ima nekdo v njihovi bližini sladkorno bolezen, se lahko pravilno odzovejo, kajti pravilno ukrepanje lahko bolniku reši življenje.

Dominik Soban

Poletje na placu

Letos smo prvo leto tudi v Šempetru pri Gorici pripravili program poletnih prireditev pod skupnim imenom **“Poletje na placu”**. Gre za pester program, namenjen vsem generacijam. Med ponujenimi dogodki je lahko vsakdo našel nekaj zase. Glavni namen pa je bil občankam in občanom, pa tudi širšemu občinstvu ponuditi priložnost za prijetnejše druženje v toplih poletnih večerih. Program se je odvijal na dveh povezanih lokacijah, in sicer na Trgu Ivana Roba in pred Coroninijevim dvorcem. Seveda nismo pozabili niti na naše najmlajše. Za njih smo v senci borovcev uredili manjše igrišče, kjer so lahko plezali in se spuščali po napihljivem gradu, skakali po trampolinu ter se zabavali na gugalnicah.

Prireditve so se pričele 21. junija s predstavitev Umetniškega društva M&N dance company Šempeter, sledil je **Poletni BreakDance izziv**, pa tudi spremljanje EP v nogometu. Na poletnem odru so z gledališkimi predstavami nastopili člani **Kulturno umetniškega društva Šempeter in**

Glasilo Občine Šempeter-Vrtojba

Prosvetnega društva Štandrež, otroci so si ogledali gledališko predstavo "Janko in Metka sta packona" ter ustvarjali v okviru delavnice na temo recikliranja.

Ljubitelji šaha so se pomerili v šahovski simultanki z mednarodnim šahovskim velemojstrom, Aljošo Grosarjem, ljubiteljem plesa pa so bili posvečeni juljski sobotni večeri, ko so nas med drugim plesalke Terpsihore popeljale tudi v svet orientalskih plesov.

V okviru poletnega programa so nadalje obiskovalci lahko spoznali in prisluhnili ljudskim glasbilom ter različnim glasbenim skupinam iz Slovenije in Italije, ki so nastopile na dvodnevem festivalu z imenom **"Godba brez meja"**, glasbeni skupini iz pobratene Občine Romans D'Isonzo in **Godalnemu quartetu Nova**, najbolj obiskan pa je bil

zagotovo **koncert Vlada Kreslina**, ki je na poletno prizorišče privabil več kot 1.000 ljubiteljev glasbe.

Poletni program sta obogatila tudi dva tradicionalna dogodka: občinski praznik, za katerega vsako leto poskrbi Občina Šempeter-Vrtojba ter praznik Sv. Petra v organizaciji Krajevnega odbora Šempeter, Turističnega društva Šempeter in Kulturno umetniškega društva Šempeter.

Zaključek prvega dela programa v okviru "Poletja na placu" je sovpadal z zaključkom počitniškega varstva otrok v Občini Šempeter-Vrtojba, tako da smo se poslovili na ustvarjalni delavnici z ilustratorko Barbaro Jelenkovich.

Poletje se je ponovno vrnilo "na plac" 19. avgusta, ko se je začel sedem-dnevni program **"10. Plesnega**

poletja v Šempetru pri Gorici". Sledila je predstavitev Kulturno umetniškega društva Sotočje. Poletni program smo uspešno zaključili 4. septembra, najprej s koncertom lokalnih glasbenih skupin in nato s predvečerom mednarodnega literarnega festivala **Vilenica**.

Aleš Bajec,
KŠTM Šempeter-Vrtojba

Prvi Festival v Občini Šempeter-Vrtojba

Foto: Ana Cukjati

Konec julija letos je v Vrtojbi potekal mednarodni reggae festival. Festival, ki je iz vrst organizatorjev (KUD Big Up in Trieste in levare) ter so-organizatorjev (Kurz Rock Vibe in Mladi Renče-Vogrsko) zahteval celoletno delo. Pričakovanja organizatorjev so se ob profesionalni izpeljavi izpolnila. Z večernimi koncerti mednarodne zasedbe nastopajočih, kot so **ZAA iz Srbije, Makako Jump – Trst, Ziggi Recado – Nizozemska, Jah Mason – Jamaika, Siti Hlapci – Slovenija, Zion Train – Velika Britanija** in še mnogi drugi so na prizorišče GAS Poletja v treh dneh privabili med **3000 in 4000 obiskovalcev** iz Slovenije, Italije, Avstrije, Madžarske, Hrvaške, Srbije, Francije, Rusije, Velike Britanije in Španije.

Obžalovali so le **odpoved SIZLE**, glavne zvezde festivala iz Jamajke,

ki je zaradi birokratskih težav moral odpovedati nastop dan pred pričetkom festivala.

Organizatorji so se za lokacijo v Vrtojbi odločili, ker Slovenijo smatrajo veliko bolj odprto za reggae kulturo, kot pa je to italijanska konzervativna javnost. Želeli so spodbuditi reggae mehanizem na tem širšem območju in pričakovanja tudi izpolnili! Odziv obiskovalcev je še dodatno utrdil njihovo željo, da bi **Overjam** postal stalnica.

Na eni izmed konferenc, ko je nekdanja menedžerka jamajškega Marley's Studia, **Etiopijka Askale Selassie**, ustanoviteljica zavoda Empress Menen Foundation, poslušalcem zatrjevala, da morajo poznati namen, cilj in smisel tega, zakaj so na svetu ... in da je prav glasba tista, ki posreduje osrednje sporočilo smisla – mir in ljubezen ter poudarila pomen sodelovanja med mlajšimi in starejšimi generacijami, sem razmišljal o pritožbah, ki smo (sem) jih prejel. Priznati moram in se kot predsednik društva GAS tudi opravičiti, da je tisti dan organizatorju ušel iz rok, zaradi česar se je med občani ustvarilo kar nekaj nejevolje. Že naslednji dan smo se z organizatorjem dogovorili, da znižajo glasnost za polovico, da se glavni oder zaključi ob eni uri zjutraj in

da se ne ponovi zgodba prejšnjega dne. Ker smo še čez dva dni kljub ukrepom prejeli pritožbe, smo organizatorja ponovno prosili, naj še dodatno zniža glasnost in zvočne naprave obrne tako, da ne bo moteče za občane. Resnično smo storili vse, kar je bilo v naši moči. Po vseh omenjenih ukrepih pa smo bili nato deležni številnih kritik še s strani obiskovalcev festivala.

Rad bi še dodal, da se ob naših aktivnostih večkrat srečamo s pohvalami, a tudi pritožbami in kritikami. Moram priznati, da prav zaradi tega včasih zmanjka energije, volje. V dveh letih smo iz 23 poletnih koncertov prešli na 4, prenehali smo z izvajanjem glasbenega natečaja in študentskim žurom za študente multimedijских komunikacij, iz štirih motorističnih prireditev prešli na tri, opustili mednarodno dirko supermoto, iz štirih dni delovanja prešli na tri dni in skrajšali urnike.

Kljub vsem ukrepom in ukinitvam peščico občanov dogajanje na GAS Poletju še vedno moti. Kdo bi jih razumel. Pred davnimi leti je grški modrec Sofokles napisal: "mnogo je nedoumljivih skrivnosti in vendar ni globlje skrivnosti, kot je človek."

Dejan Koglot

PLESNA SEZONA 2012/2013 V PLESNEM CENTRU TERPSIHORA ŠEMPETER-VRTOJBA

ORIENTALSKI PLESI / torek

Alja Verre Rogelja

ORIENT OTROCI - CEKINČKI 17.00 - 17.50

ORIENT ZAČETNA 18.00 - 18.50

ORIENT NADALJEVALNA (TEHNIKA) 19.00 - 19.45

ORIENT NADALJEVALNA (KOREOGRAFSKA) 19.55 - 20.40

ZUMBA / četrtek

Alja Verre Rogelja

ZUMBA V DOPOLDANSKEM ČASU 10.30 - 11.20

ZUMBA ZAČETNA 19.00 - 19.50

ZUMBA NADALJEVALNA 20.00 - 20.50

ORIENT MLADINSKA (PO DOGOVORU)

VADBA POTEKA V DVORANI GASILSKEGA DOMA (1. nadstropje) V ŠEMPETRU PRI GORICI

INF.: 031 300 773, 040 263 011; www.klub-terpsihora.si, terpsihora.plesniklub@gmail.com

Plesno poletje v Šempetru je praznovalo deseti rojstni dan

Deset poletij je že mimo odkar je **Društvo Terpsihora Plesni center Šempeter-Vrtojba** organiziralo prvo **Plesno poletje v Šempetru pri Gorici**. Deset poletij že mladi in tudi odrasli plesalci izpopolnjujejo svoje plesno znanje pri priznanih plesnih pedagogih iz različnih držav.

“Če se spominjam začetkov: začeli smo kar maloštevilni, s petimi plesnimi pedagogi. Letos je bilo tukaj 15 plesnih pedagogov. In bistveno več je tudi udeležencev. V teh desetih letih se je marsikaj spremenilo. Ampak moram reči, da smo ves čas stremeli h kakovosti. Vsi, ki prihajajo k nam, pridejo zaradi plesnega izpopolnjevanja. In to je res kakovostno zastavljeno, saj so vsako leto z nami mednarodno uveljavljeni pedagogi,” je povedala predsednica društva, **Jasmina Bremec**. Letošnjo bero pedagogov so sestavljali Zoran Marković, Nastja Bremec in Michal Rynia, Dave Schwab, Tanja Pavlič, Aziza, Daša Grgič, Domen Žugelj, Katja Bucik, Maša Kagao Knez, Blaž Korez in Damir Mazrek ter skupina Quick Crew.

Med 19. in 25. avgustom je v Šempetru plesalo veliko udeležencev, ki so prišli iz vse Slovenije, pa tudi tujine predvsem Italije, Francije in Bolgarije. Izbirali so lahko med različnimi

delavnicami: od klasičnega baleta, do hip hopa, sodobnega plesa, afriškega in orientalskega plesa ter še mnogimi drugimi. Vsako leto poskušajo program obogatiti, poudari Bremčeva. “Prav lani smo dodali gibalno - gledališko delavnico, ki jo vodi dramaturg in umetniški vodja enega izmed rotterdamskih gledališč, Dave Schwab. Letos pa smo želeli s to norveško hip hop skupino Quick Crew popestriti, če lahko tako rečem, letošnjo deseto obletnico”.

Mnogi udeleženci so obiskovali tudi po več delavnic, zato so nekateri imeli precej naporen urnik. Vendar, kot so nekateri z zadovoljstvom povedali, je užitek ob plesu pretehtal vse. Kar nekaj plesalcev je bilo novih, veliko je bilo tudi takšnih, ki Plesno poletje obiskujejo že več let. Svoje novo pridobljeno znanje pa so predstavljali na številnih večernih dogodkih. Plesne predstave je bilo mogoče videti pred dvorcem Coronini, na Marku, plesali so po šempetrskih ulicah in v amfiteatru gradu Kromberk.

Se po desetih letih vizija Plesnega poletja kaj spreminja? Jasmina Bremec pravi, da ne.

“Cilji in vizija ostajajo kar naprej isti. Ponuditi čim bolj bogat in kakovosten program plesnega izpopolnjevanja v tem istem terminu, torej konec avgusta. Hkrati si želimo s temi večernimi dogodki promovirati ples na Goriškem. Naša želja, ki je nekako ves čas prisotna, je, da gostimo tudi profesionalne plesne predstave s profesionalnimi plesalci. In verjamem, da se bo tudi to v prihodnjih letih zgodilo večkrat”.

K.Z.

Od Sesljana do Triglava – 4. Pohod planinske sekcije kluba Kraški gadje

Tako kot lani so tudi letos udeleženci 4. Pohoda od Sesljana do Triglava prečkali ozemlje naše občine. Na tem pohodu županje in župani "prehojenih" občin podpisujejo Listino dobre volje in sodelovanja. Na vrhu Triglava pa se izobesijo vse občinske zastave in se simbolično

izlije stekleničko morja na Triglav.

In tudi letos, v soboto, 18. avgusta, je bilo izjemno vroče. Z županom Milanom Turkom sva na Marku pričakala vseh devet udeležencev pohoda. Župan je podpisal listino, pohodniki pa so se med tem časom

oddahnili, saj so prišli na Mark iz Trstelja. Nato so nadaljevali pot, na kateri sva se jim, tisti dan, pridružila tudi midva z županom.

Spustili smo se v Staro Goro, Rožno Dolino, čez Panovec v Kromberk. In tam se je začelo. V hudi poletni

Podpisovanje Listine dobre volje in sodelovanja.

Spominska fotografija s Svete Gore.

vročini smo se dvignili na Kekec, po pobočju Škabrijela na Preval. Od tam je pot tekla na Sveto Goro, kjer sta nas pričakala predstavniki Mestne občine Nova Gorica in pater Bogdan Knavs. Sledilo je podpisovanje listine, polnjenje steklenic z vodo in nadaljevanje poti.

Iz Svete Gore smo se spustili proti Vodicam, Grgarskim Ravnam, skozi vas Sveto in dvig na Sv. Lovrenc. Huda vročina še vedno ni pojenjala, zato je več kot prijal kratek postanek in spust proti Banjšicam.

Pod večer nas je na prečudoviti planoti pozdravila prijetna sapica, sončni zahod in nasmešek - saj smo skoraj na cilju! Članice in člani Turističnega društva Banjšice, Društva kmečkih žena in Krajevne skupnosti Banjšice so nam pripravili prisrčen sprejem in nas pogostili. Pohodnikom se je pridružil kanalski podžupan, ki je naslednji dan z njimi nadaljeval pohod proti Krnu.

In tako so pohodniki vsak dan imeli "občinsko" spremstvo, zadnji dan pa je z njimi Triglav osvojila kobariška županja. Po petih dneh so pohodniki izlili na Aljažev stolp stekleničko Jadranskega morja, razvili vse občinske zastave in ponosno zapeli Slovensko himno.

Tradicionalno so se pohodniki z vlakom vrnili v Štanjel in doživeli veličasten sprejem v Gorjanskem. Vsem pohodnikom, županom in občinskim spremstvom so izročili Zahvalo, a glej ga zlomka. Kobariška županja je pozvala vse župane - od morja do Kobarida - da bi se kaj kmalu odločili, da bi zadnji dan pohodnike pospremili na Triglav vsi Severnoprimerški in zamejski župani in županje in ostalo spremstvo.

"Težka bo", sem si rekla in se spomnila na žulje, ki jih imam od sobotnega 12-urnega pohoda.

Lavra Fon

12. Srečanje Šempetrov – Otočec

Kot ponavadi smo tudi letos odšli z dvema avtobusoma udeležencev na tradicionalno srečanje Šempetrov.

V soboto, 2. junija letos, smo iz šempetrskega placa odšli proti Šentpetru na Dolenjskem, gostitelju letošnjega tradicionalnega 12. Srečanja Šempetrov.

Prijazen sprejem, ogled majhnega naselja, ki ponosno nosi ime Šentpeter na Dolenjskem in že so nas organizatorji usmerili proti bližnjemu Otočcu, kjer so se dogajale vse športne aktivnosti in ostali dogodki.

Udeleženci, ki se niso udeležili športnih dogodkov, so lahko izbirali med drugimi ponujenimi možnostmi - izlet na bližnjo goro in ogled zidanic, sprehod po sosednjih vaseh, ali pa čolnarjenje po reki Krki. Za vsakega je bilo poskrbljeno.

Športne skupine, ki so prišle "brant" občinske barve, so bile vesele navijačev, ki smo jih neumorno, z glasnim navijanjem spodbujali, in bile so več kot uspešne: tekmovanje mladih gasilcev - dosegli smo 1. mesto, tekmovanje v malem nogometu - dosegli smo 2. mesto in tekmovanje v pikadu - dosegli smo 3. mesto, ter kot najuspešnejša občina letošnjega srečanja, prejeli skupni **veliki zlati pokal**. K temu so prispevali tudi uspešni tekmovalci ostalih iger in sicer odbojke na mivki in lokostrelstvu.

Lep dan smo preživeli, zadovoljni nad športnimi uspehi smo se v poznih urah vrnili domov. Naslednje leto bomo zagotovo zelo uspešno branili Veliki zlati pokal, čez dve leti pa poskusili organizirati še bolj uspešno srečanje Šempetrov.

Izbor udeležencev Srečanja Šempetrov poteka že po utečeni poti. Krajevna društva in nekateri posamezniki, ki so tekom leta aktivni pri

kakršnem koli dogodku v kraju, ali dogodku, ki predstavlja kraj, imajo prednost pri udeležbi na tem srečanju. Predsedniki društev se seznanjeni s programom srečanja in predvidenim številom udeležencev. Znotraj društva člani sami oblikujejo poimenski seznam. Izjema temu so posamezniki, ki ravno tako prostovoljno sodelujejo pri prireditvah v kraju in športniki, ki so pripravljeni čim bolj uspešno zastopati naš kraj. Te, v soglasju s člani KO, povabi predsednik Krajevnega odbora Šempeter.

V kolikor vse navedeno ne zapolni kapacitet dveh avtobusov, se na krajevne oglasne deske izobesi obvestilo in se s tem ponudi možnost udeležbe tudi ostalim krajanom, kar smo tudi letos naredili.

Lavra Fon

Foto: TD Otočec

Dejavno poletje za gasilce PGD Šempeter

Poletje je za večino "običajnih" ljudi čas oddiha in upočasnitve sicer napornega delovnega tempa. Gasilcem pa ravno vroči in suhi poletni meseci pogosto prinesejo še več dela kot sicer.

Letošnji avgust je bil za gasilce **PGD Šempeter** še posebej pester. Kljub temu, da je naš matični okoliš dokaj velik – zajema namreč občini Šempeter-Vrtojba in Renče-Vogrsko, s tem pa tudi severne obronke Krasa, na domačem terenu nismo imeli pretirano povečanega dela zaradi požarov v naravnem okolju.

Toliko bolj dejavno pa smo pomagali kolegom iz neposredne, pa tudi malo bolj daljne okolice.

V četrtek, 2. avgusta popoldne, se je **na pobočju Svete Gore** nad cesto Preval – Grgar razvnel požar, ki se je hitro širil proti vrhu. Gasilska enota PGD Šempeter je bila na pomoč pozvana v drugem alarmu in se je odzvala z 11 gasilci in štirimi vozili. Požar na Sveti Gori je divjal kar pet dni, naši gasilci so bili v vseh dneh pri gašenju prisotni s povprečno osmimi gasilci na dan ter so skupno opravili skoraj **400 delovnih ur**.

Komaj je bil ogenj na Sveti Gori pogašen, smo bili poklicani na pomoč pri gašenju velikega požara na kraškem robu pri Črnem Kalu in Črnotičah. Na tej intervenciji smo bili prisotni vsak dan s po šestimi oz. sedmimi gasilci in tremi vozili, opravili pa smo skupno okrog 200 delovnih ur.

Na obeh intervencijah so naši člani sodelovali tako pri neposrednih taktičnih postopkih gašenja kot tudi pri vodenju dela v posameznih sektorjih. Svoj namen je dokazala tudi naša avtocisterna AC 30/120 Scania, ki je brez težav zagotavljala potrebne količine vode za helikoptersko gašenje, z njenim vodnim topom pa je bilo omogočeno tudi učinkovito gašenje roba požarišča, kjer je bil le-ta dosegljiv s ceste. Žal pa nam toliko več skrbi povzroča naše vozilo za gašenje gozdnih požarov GVGP-2 Mercedes-Benz Unimog, ki bi si pri

Foto: Blaž Škulj

svojih častitljivih 46 letih že zdavnaj zaslužilo zamenjavo z novejšim.

Ko govorimo o pomoči pri požarih izven našega matičnega operativnega območja, moramo poudariti, da naša enota vedno zagotavlja vsaj minimalno operativno pripravljenost na domačem terenu, kar pomeni, da je skupina najmanj petih gasilcev in vsaj eno napadalno vozilo nepretrgoma na razpolago in lahko v primeru intervencije na območju obeh domačih občin izvozi v najkrajšem možnem času. Pri tem je treba tudi upoštevati,

da je v času dopustov kar nekaj naših članov bodisi odsotnih bodisi zaradi dopustov svojih sodelavcev v primeru intervencije težko zapustijo svoje delovno mesto, zato je skrb za zagotavljanje operativnega minimuma še toliko pomembnejša.

Huda suša in veliko število požarov v naravi sta zahtevala tudi razglas velike oz. zelo velike požarne ogroženosti naravnega okolja, ki je bil izdan 3. avgusta. V času veljave razglasa gasilci izvajamo požarno stražo, kar pomeni, da vsak dan z gasilskim vozilom prevozimo

celotno naše operativno območje ter pri tem ugotavljamo kršitve prepovedi kurjenja, opozarjamo občane, preverjamo stanje gozdnih poti, opazimo morebiten požar itd.. Naj na koncu izkoristim priložnost, da se javno zahvalim vsem svojim prizadevnim tovarišem gasilcem, pa tudi našim najbližjim, ki so nas v dneh in nočeh, ki bi jih sicer lahko preživeli veliko bolj sproščeno, potrpežljivo čakali doma.

*Matjaž Marušič,
poveljnik PGD Šempeter pri Gorici*

PLAČUJTE POLOŽNICE HITREJE! Z MOBILNO APLIKACIJO MBANK@NET

Vsi uporabniki operacijskega sistema Android si lahko aplikacijo mBank@Net naložite na mbankanet.pripravi.se, Google Play ali s skeniranjem QR-kode. Sezite v žep po mobilno banko, ki jo imate vedno pri roki.

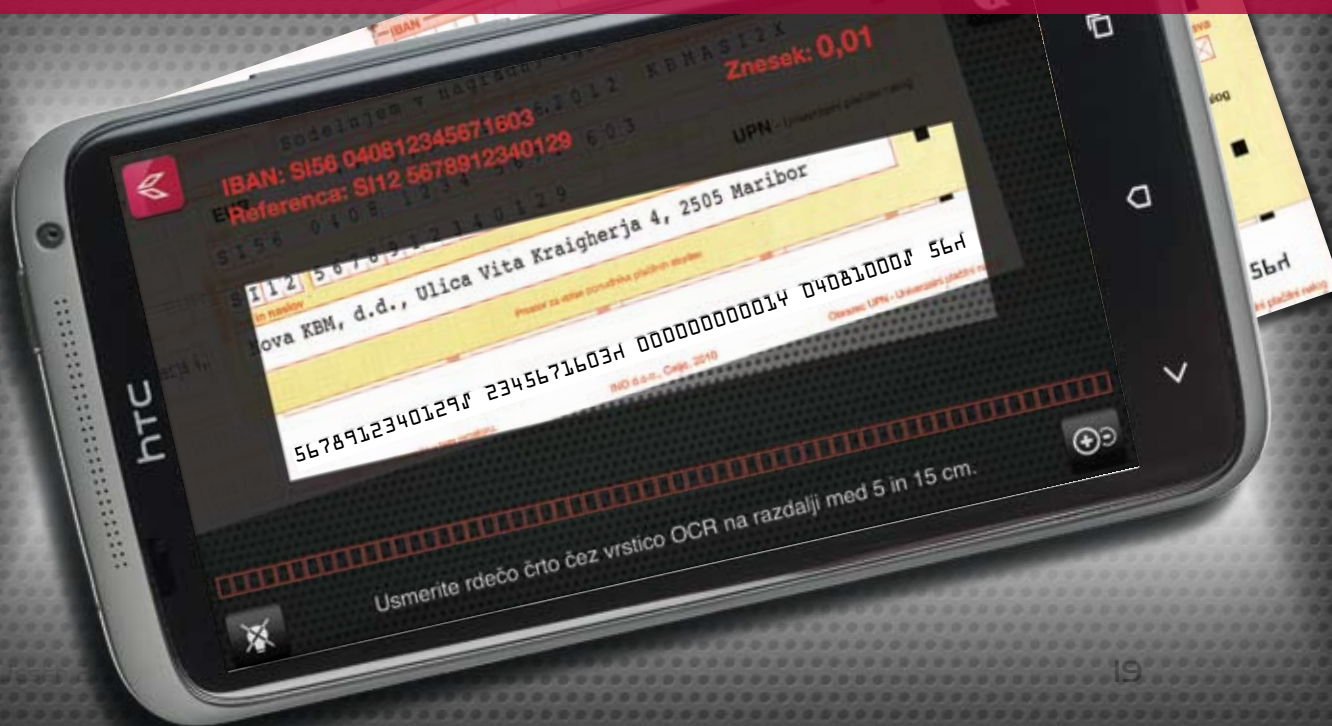
Več informacij na www.mbankanet.pripravi.se ali www.nkbm.si/mbankanet.

PRENESITE SI
MBANK@NET

150let

Nova KBM
PRIPRAVLJENI NA JUTRI

Najalarmantejše leto v zgodovini čebelarstva

Čebelarско društvo Šempeter-Vrtojba

Šolski čebelnjak.

V Šempetru imamo kar dve čebelarški društvi. **Čebelarско društvo Šempeter Bazara** in njihovega dolgoletnega predsednika gospoda Bojana Bratino smo že večkrat predstavili skozi njihove mnogoštevilne akcije, **Čebelarско društvo Šempeter-Vrtojba** in njihova prizadevanja pa bomo spoznali tokrat.

Društvo ima petdeset članov, ki prihajajo iz Šempetra, Vrtojbe, Kostanjevice, Mirna, Krasa, Renč, pa vse do Branika. Sestajajo se enkrat mesečno v prostorih Kmetijske šole v Šempetru, kjer si izmenjujejo izkušnje, obravnavajo gradivo, ki ga prejmejo iz Čebelarške zveze Slovenije, organizirajo strokovna predavanja, izlete, se udeležujejo raznih predavanj po svetu in navezujejo stike z različnimi strokovnjaki na področju čebelarstva doma in v tujini. Eno leto imajo za predsednika mladega zanesenjaka na

področju čebelarstva Mateja Levstka, tajnik pa je Jani Zavadlav.

Matej Levstek ima okoli štirideset čebeljih družin, kar je srednje veliko, saj je v Sloveniji povprečje deset družin na čebelarja. Čebelarji v Lipi na Krasu. Pravi, da je letošnje leto najbolj katastrofalno leto v zgodovini čebelarjenja na Slovenskem.

“Letošnje leto medu sploh nisem točil, in ga verjetno tudi ne bom. Čebele imajo med le za svoje preživetje, poleg tega pa jih že vse leto dodatno hranim. Spomladi je bila huda burja, potem pozeba, tako da akacija skoraj ni cvetela, cvetlice pa tudi ne. Sedaj pa izjemna suša. Travniki so se posušili. Slabšega leta se ne spominjajo tudi čebelarji, ki čebelarijo že več kot šestdeset let. Na našem območju bodo imeli med le čebelarji iz Čiginja in Ročinja, tam jih lipe nikoli ne razočarajo!”

Matej Levstek pa se je podal na področju običajnega, nam že znanega čebelarjenja, še na področje raziskovanja in tako srečal **romunsko raziskovalko**, ki sedaj proučuje svoja spoznanja na področju zdravljenosti in pridobivanja čebeljega strupa v medicinske namene v Rusiji. Te tehnologije humanega pridobivanja čebeljega strupa se je lotil tudi sam. Na leto se ga morda pridobi le 10 dkg, je pa to izjemno dragocena surovina v farmaciji. Znano je namreč, da čebelji strup izjemno ugodno vpliva na razvoj alergijskih obolenj, astme, luskavice, multiple skleroze, revme, in še nekaterih drugih obolenj. V zadnjem času raziskujejo vpliv čebeljega strupa tudi na področju zdravljenja rakavih bolnikov. **Čebelji strup naj bi bil zdravilo prihodnosti**, pravi Matej.

Ko pa ga vprašam o podmladku, pravi: “Mladih je v naših vrstah zelo malo. S čebelami je zelo veliko dela, opazovati moraš njihovo zdravje, jih hraniti, zdraviti, ... Ne smeš jih zapustiti niti za en dan. Vedno si ves opikan, vse to pa mlade ne zanima. Si pa na tem področju prizadeva diplomirani inženir agronomije, učitelj strokovnih predmetov na Kmetijski šoli v Šempetru in skrbnik učnega čebelnjaka, gospod **Aleš Makuc**.”

Aleš Makuc je tudi aktivni član čebelarškega društva, saj jim pomaga

Kranjska čebela.

Foto: arhiv czs.si

s strokovnimi nasveti in se redno udeležuje njihovih vsakomesečnih srečanj.

Aleš pripoveduje:

“Imamo lasten čebelnjak. Čebelarstvo smo uvedli kot obvezen predmet pri **programu kmetijskega, hortikulturenega in naravovarstvenega tehnika**. To je do dvajset dijakov letno, ki imajo petdeset ur teorije in prakse. V tem času še ne postaneš čebelar, bom pa vesel, če bom katerega izmed njih zainteresiral za čebelarjenje. Predvsem pa bodo zagotovo spoznali osnove čebelarjenja in spoznali našo izjemno zgodovino na tem področju.

V svetu ni naroda, ki bi imel toliko specifik na tem področju. Samo v Sloveniji čebela umre! Čebelarji imamo svoj prapor, svojo uniformo, himno in najvažneje, svojo avtohtono čebelo. Izvorno, druge so pri nas prepovedane. Kranjska čebela ima izjemne lastnosti, zato so jo veseli tudi kupci iz vseh kontinentov. Imamo pa v zgodovini tudi štiri izjemne može, ki so veliko prispevali

na področju razvoja in ohranjanja čebelarstva doma in v svetu. Anton Janša je v nemškem jeziku napisal dve knjigi o čebelarjenju že kmalu po letu 1700, kmalu pa so mu sledili še Peter Pavel Glavar, nato Janez Goličnik, ki je prevedel Janševo knjigo v slovenščino in 1792 izdal še svojo in pa Anton Žnidašič, ki je opisal in s tem ohranil slovensko posebnost, slovenske poslikave na panjih,” ponosno pripoveduje Aleš Makuc in nadaljuje:

“Sicer pa je čebelarjenje cela znanost, ki se je naučiš z leti s praktičnim delom, stalnim izobraževanjem in z izmenjavo izkušenj. Sicer pa je letošnje leto najbolj katastrofalno leto na področju čebelarstva, saj ekstremni zunanji dejavniki niso dovolili, da bi se na tem področju kaj dogajalo, in so se čebelarji ukvarjali predvsem z osnovnim vzdrževanjem čebeljih družin. **Medu letos skoraj ne bo**, upajmo, da imajo čebelarji še kaj lanskega na zalogi.”

Dora Levpušček

Matej Levstek, predsednik Čebelarskega društva Šempeter-Vrtojba.

Aleš Makuc, diplomirani inženir agronomije poziva mlade naj se vendarle odločijo za čebelarjenje.

Ali ste vedeli?

Slovensko izročilo o medu in čebelah

Če pride v Prekmurju na Medardovo mnogo otrok k hiši, pravijo, da bo dosti medu. Gre pač za dobesedno sorodnost med - Medard. Zaščitnik čebel in čebelarjev pa je svetil Ambrož. Živel je od leta 340 do 397. Legenda pripoveduje, da se je Ambrožu še kot dojenčku, spečemu v zibelki na domačem dvorišču, na glavo usedel roj čebel. Pestunja, ki ga je varovala je začela kričati in klicati na pomoč. Ambrožev oče – izkušen čebelar je ukazal naj pustijo otroka na miru in tako se je roj čez čas dvignil, ne da bi otroka pičila niti ena čebela. Po tem dogodku je oče dal otroku ime Ambrozij. Ambrozija je grški izraz za mano, ki naj bi bila hrana za bogove in je dajala večno mladost in nesmrtnost. Ta dogodek naj bi napovedoval njegovo zgovornost in sposobnost modrega govorjenja.

Ljudsko izročilo pravi tudi, da se čebele ne rede nevoščljivemu človeku, da po smrti starega gospodarja ne uspejajo več. Čebelarji je bilo včasih treba naznanjati smrt gospodarja in jih tako rešiti pred poginom. Dobile so tudi posebno (okrasno) butaro, ki naj bi s svojimi posebnimi močmi dobrodejno vplivala na čebelji zarod. Polagali so jo k čebelnjakom.

Zdravilni učinki medu

Med je hrana za vse, zdrave in bolne, v vseh življenjskih obdobjih in v vseh letnih časih. Med uničuje bakterije in preprečuje njihovo razmnoževanje, zato do neke mere predstavlja obrambo proti okužbam. Uporablja se kot zdravilo pri pljučnih, želodčnih, črevesnih boleznih, pri boleznih mehurja in ledvic, zaprtju, oslovskem kašlju, senenem nahodu in z njim povezani astmi, pri srbečici in opeklinah, deluje proti vnetju sluznice v ustni in nosni votlini ter proti kašlju. Umirja in je najboljša naravno uspavalno, priporoča se srčnim bolnikom, ki prebolevajo infarkt, za

krepitev po boleznih in kot idealno poživilo za športnike. Že nekoč pa so med uporabljali kot mazilo za rane, zlasti ženske, pa kot sredstvo za bolj prožno in voljno kožo (v obliki vodnih kopeli in obraznih mask). Med pa je tudi dobro razkužilo, uporabimo ga lahko tudi na ranah in poškodbah. Medov obkladek je zelo koristen pri opeklinah, oparinah in sončnih opeklinah; tovrstne poškodbe, ki jih takoj namažemo z medom (lahko ga razredčimo z vodo ali mlekom), se celijo brez brazgotin in ne delajo mehurjev. Uporaba meda za zdravljenje gastritisa in čira na želodcu je že dolgo prisotna v medicini med ljudmi. Izjemno uspešnost je med pokazal tudi pri zdravljenju očesnih bolezni, kjer je pri raziskavi dalo izjemne dobre rezultate.

Zbrala Barbara Skorjanc

“Kar so pri čebelah piki, to so pri ljudeh jeziki.”

Slovenski pregovor

Tudi mi smo lahko zdravniki

V vrtcu Mavrica v Šempetru domujejo sami pravljični junaki. Skupina, ki jo obiskujejo dvoletni otroci, ima ime po črnem mačku, ki rad pije mleko in bere časopis. Tako je, to je maček muri, naša skupina pa nosi ime **“Pri mačku Muriju”**.

Spoznali in odkrili smo že veliko novega, spomladi pa smo začeli raziskovati poklice. Sprva smo pregledovali knjige o poklicih, opisovali slike in ilustracije, se na splošno pogovarjali, kaj vse lahko delamo. Ugotovili smo, da tudi mi v vrtcu stalno delamo, zato je to naša služba. Vendar pa imamo veliko energije in idej, zato poleg redne službe lahko opravljamo še najrazličnejša zanimiva opravila.

Tako nas je nekega jutra v sobi pričakala zaprta škatla, ki je skrivala presenečenje. Potrkali smo nanjo, jo stresli in nazadnje previdno odprli, da nam ne bi kaj skočilo v nos! Pa ni nič skočilo, le otroci so zadržali sapo in se začudili. V škatli je bilo namreč polno najrazličnejših zdravniških pripomočkov: injekcije, povoji, kape, zaščitne maske, sirupi, tablete, očala, izkaznice ... Otroci so se nekaj dni prosto igrali s pripomočki, ki smo jih zložili v kotiček, namenjen zdravstvenemu domu. Bolnika sva bili največkrat kar vzgojiteljici, kasneje pa so začeli posegati po dojenčkih in plišastih živalih. Vse so povili, jim

dajali sirupe in kar naprej zbadali z injekcijami. Znali so ozdraviti vsako bolezen in če ni pomagalo nič drugega, so “bolnike” kar okopali v sirupu – to je zagotovo pomagalo!

Nadaljevali smo z branjem zgodbic o zdravnikih, si ogledovali slike, in spoznavali, kaj vse potrebujejo zdravniki za dobro delo. Ogledali smo si tudi stetoskop, ki so ga otroci zelo radi uporabljali in večina je osvojila to zapleteno besedo. Razumeli so, kje se ga uporablja in za kaj.

Ugotovili smo, da zdravniki kirurgi na glavah uporabljajo tudi kape, ki nekaterim služijo tudi za srečo. Zato smo si tudi mi ustvarili take kape za srečo. Poslikali smo jih s svojo najljubšo barvo, nato pa s črnim tušem dodali še nekaj skrivnostnih vzorcev, da nas bo zdravje spremljalo vedno in povsod!

Zanimanje za zdravnike ni in ni minilo, zato sva naše nadobudneže odpeljali še na obisk pediatrije v Splošno bolnišnico dr. Franca Derganca v Šempetru. Otroci so že takoj ob prihodu v kletni trafiki dobili lizike – le kdo se bo po takem sprejemu bal bolnišnice? Pogumno smo stopili v dvigalo in se odpeljali v osmo nadstropje. Ko smo izstopili, so se otrokom takoj razsvetlile oči ob pogledu na akvarij z ribicami v osrednjem

prostoru za obiskovalce. Otroci so se kar prilepili k steklu in jih z zanimanjem opazovali, ko so plavale sem in tja. Počasi smo zapustili avlo in se odpravili na ogled oddelka. Videli smo zdravnika, medicinske sestre, snažilke, vzgojiteljice in učiteljice. Skozi okno smo pokukali k majhnim dojenčkom, potem pa smo se odpravili k otrokom, ki so bili operirani. Eden izmed dečkov je ravno praznoval rojstni dan, zato smo mu zapeli pesmice in mu poslali poljubčke. Deček je bil zelo prijazen in nam je dovolil, da smo se poigrali tudi z njegovimi avtomobili in kamioni.

Poslovili smo se od prijaznih ljudi, ki delajo na pediatriji in skrbijo za zdravje, izobraževanje, igro in dobro voljo naših otrok.

V vrtcu smo se še nekaj časa igrali zdravnike in kadar gremo na sprehod mimo bolnišnice, pošljemo tople pozdrave in lepe želje našim prijateljskim, ki trenutno tam domujejo!

Naj vam naše zdravilne, tople in iskrene želje prinesejo čim več zdravja in veselja!

*Barbara Žorž,
Mojca Velikajne,
vzgojiteljici*

Prispevek pomotoma ni bil objavljen v poletni izdaji Glasila. Za neljubo napako se vzgojiteljicama Barbari in Mojci opravičujemo. (Uredništvo)

Veseli se v vrtničku ob naši šoli

Pred leti se mi je porodila ideja, da bi bilo koristno za Šempeter, kjer ima vrtnarstvo dolgoletno tradicijo, spodbuditi mladež in ga navdušiti za obdelavo zemlje. Ravnateljica je takoj prisluhnila ideji in dogovorili smo se za majhen kos zemlje, kjer bo nastal vrtniček. **Tako je ob naši šoli v Šempetru že 6 let vrtniček:** ekološki zelenjavni vrt, gredica dišavnic, jagoda sadovnjak in malinjak ter okoli dreves tudi vrtniček z raznim cvetjem. Pohvalimo pa se lahko tudi s cvetličnim koritom, v katerem gojimo Šempetrsko vijolico, ki je nekoč krasila vaze na dvoru na Dunaju in omogočala preživetje marsikateri družini.

Čemu pravzaprav služi ta košček obdelane zemlje ob šoli?

To je praktično učilnica na prostem za učence nižjih razredov, ki želijo v krožku po šoli vzgajati svoje "vrtne ljubljence", kot jim rečemo v krožku **"Naš ekološki vrtniček"**. Ti ljubljenci so lastne jagode, maline, češnja, korenček, solata, motovilec, krompir, cvetje ...

Oktobra se bomo ponovno zbrali in si zaupali, kaj radi jemo od sadja in zelenjave, nakar se odločimo, kaj bomo tisto leto posejali in posadili. Vsak učenec dobi svojo gredico jagod in posadi svojo cvetlico, ki jo potem neguje in

vsak teden ugotavlja, koliko je zrastle, kako cveti, zakaj diši ... Naučimo se tudi, katero orodje potrebujemo za obdelavo našega vrtnička, kako se imenuje in kako ga držimo v rokah ter kaj je to ekološki način obdelave zemlje: torej ne uporabljamo nobenih mineralnih gnojil niti škropiv. Namesto gnojil si sami sproti pripravimo kompost in namesto strupenih škropiv se naučimo škropiti rastline s čaji in jih skrbno gojiti. Tudi seme nekaterih rastlin se naučimo pridelati sami ali posejemo ekološko seme.

Jesen je namenjena sejanju in sajenju (solata, korenček, motovilec ...) in opazovanju rastlin. Pozimi naredimo preizkus kalitve semen, si skuhamo čaj iz semen in zelišč, ki smo jih nabrali, pa naš ekološki krompir v oblicah s skuto. Vedno, ko nam vreme dopušča, smo zunaj na svežem zraku in grabimo listje, prelopatimo zelenjavni vrt, damo kompost v zemljo in pripravimo vse za pomladansko setev. Ko je vreme slabo pa smo v učilnici in pripravljamo iz naših pridelkov razne dobrote. Pomlad je čas, ko nas najbolj zanimajo gredice z jagodami, saj otroci kar tekmujejo med seboj, kdo je lepše oplel, zalil in čigave jagode najprej cvetijo.

Za 8. marec podarimo mamicam šopek iz našega cvetočega vrta: Šempetrske vijolice. Spoznavamo tudi divjerasle rastline na šolskem travniku in njihovo uporabo: trpotec, kopriva, rman, regrat, ... Takrat se tudi pogostimo z našo domačo jedjo: "zeliščno fitaljo", ki je vsem všeč in bi jo želeli tudi včasih za šolsko malico. Z zelišči si naredimo tudi aromaterapijo in se naučimo, katere jedi obogati mama doma z rožmarinom, pa origanom, za kaj se uporablja meta pa melisa in kako si očistimo zobe z žajbljevimi listi. Zanimajo nas tudi živali na našem vrtničku: zelo smo veseli deževnikov, ki nam pomagajo zračiti in rahljati zemljo, pa polžkov in njihovih belih hišic za okras cvetličnega vrta, martinčkov, ptic, čebel, ...

V mesecu juniju imamo spravilo pridelka: jagode, češnje in maline pospravimo kar sproti vsak v svoj želodček, solato odnesejo Tajda, Saša, Demetra, Nik, Martin, Franc, Matija, Leon, Martin, Filip, Dana, David ... domov in mame jo pripravijo ter otroci vedno povedo, da je bila ta solata, ki so jo sami pridelali, "najboljša na svetu". Tudi slasten korenček jemo pogosto kar na vrtničku za malico pri krožku.

Naš vrtniček je bil letos predstavljen tudi na simpoziju v Italiji:

Legambiente "L'orto biologico in classe" (Ekološki vrt v razredu)

za regijo Friuli Venezia Giulia v kraju Pozzuolo pri Vidmu in požel kar veliko pohvalo za direktno in zelo praktično ter celovito metodo poučevanja.

Letos poleti pa smo prvič s pomočjo **KŠTM-ja** organizirali na vrtničku tudi poletno varstvo in smo ga poimenovali kar **"Poletje na vrtu"**, ki se ga je v dveh tednih udeležilo kar 36 otrok.

Otroci zelo radi delajo na vrtničku in menim, da je to prvi korak k samooskrbi s sadjem in zelenjavo, ki spada kot opismenjevanje v nižje razrede osnovne šole. Če takrat otroku privzgojimo veselje in zadovoljstvo do njegovih "vrtnih ljubljencev", mu to ostane za vse življenje in bo tak otrok znal pridelati nekaj zase ne samo na vrtu ampak tudi na balkonu ali okenski polici in zagotavljam vam, da je tak pridelek dejansko prvovrstna kakovost hrane ali, kot temu rečejo otroci, "najboljši na svetu".

Maura Arh,
ekologinja prehrane in vodja krožka

Poletje v vrtcu

Veliko otrok se je s koncem šolskega leta tudi v vrtcu odpravilo na dvomesečne počitnice. Ostali pa smo pridno obiskovali vrtec tudi med poletjem. Ker nas je bila tako le peščica, smo se otroci iz enote Žarek združili z enoto Mavrica.

Tam smo se vsi skupaj družili in poletne dneve preživljali na igrišču. Igrali smo se v peskovniku, plezali po plezalih in se gugalni. Poleg igranja pa smo tudi prepevali pesmice in izdelovali enostavne izdelke iz papirja.

Tiste najbolj vroče dni pa smo dopoldneve preživeli ob igrah z vodo (pretakanje, prelivanje, škropljenje, veselo čofotanje, ...). Tako smo se osvežili in vsem nam je bilo manj vroče.

Hitro kot blisk pa je prišel konec avgusta, ko smo se vrnili v enoto Žarek in tam pričakali začetek septembra.

Tako, kot smo se konec junija veselili HURA POČITNICE SO TU, se sedaj veselimo HURA VRTEC JE TU.

dip. v. Mateja Pahor

Prireditev ob zaključku šolskega leta

Letošnja zaključna prireditev je bila deseta po vrsti. Tematika dosedanjih prireditev je bila pisana, vezana na aktualno in zanimivo dogajanje, ki je zaznamovalo šolsko delo ali pa družbo v celoti (barve, letni časi, vzgojni načrt, ...). Po lanski prireditvi, ki je nastopajoče in gledalce vodila po lepotah naše dežele ter proslavila 20-letnico samostojnosti, je letošnja predstavljala celoletni šolski projekt bralne pismenosti.

Prireditev je bila zasnovana kot sodelovanje med otroki, starši in učitelji. Nastopili so skoraj vsi učenci naše šole. V program so se vključile tudi ravnateljica, pomočnici in knjižničarka, starši pa so sodelovali kot bralci. Vsa vsebina je skozi rap poudarjala pomen branja, tako da sta se v "knjižnici" soočili dve vsebini otrok, tista, ki rada bere, in tista, ki ima internet raje kot knjigo. Tu je bila še skupina, ki je v "knjižnici pod krošnjami" prebirala časopise in poslušalstvo soočala s problematiko družbenega dogajanja doma in v svetu. Ves čas pa so se, večinoma skozi rap, prav tako na temo branja, odvijale tudi točke posameznih učencev, skupin in razredov. Bralci so nebralce prepričali, da je vredno brati in skupno, s pesmijo, počitnicam in

branju na stečaj odprli vrata.

Priprava na zaključno prireditev je potekala skozi vse šolsko leto, priprava nanjo je bila timsko delo.

Za idejno, organizacijsko in sporočilno vlogo sta skrbeli Neda Mikuž in Zdenka Jerant Ličen, za glasbeno podobo pa Jasmina Gorjanc.

Šolski projekt zaključne prireditve je v celoti uspel, predvsem pa je izpolnil svoje poslanstvo, ko je omogočil nastopanje vsem otrokom, tudi tistim, ki do sedaj za to niso imeli priložnosti. Prav tako pa je v sami pripravi povezal učitelje, na prireditvi pa še starše, otroke in delavce šole.

*Neda Mikuž,
Zdenka Jerant Ličen*

12. oratorijsko druženje

Med 20. in 26. avgustom je letos na župnijskem dvorišču v Šempetru potekal že 12. Oratorij. Vsak dan se je srečalo 35 animatorjev in 120 otrok iz Šempetra in bližnje okolice. Oratorij, kot ga poznamo danes, je v 19. stoletju začel italijanski duhovnik sv. Janez Bosko. Duhovnik je v Torinu zbiral okoli sebe fante, ki niso imeli doma. Učil jih ni samo verskih resnic, vendar tudi pisati, brati in računati. Od tam so ga don Boskovi Salezijanci in Hčere Marije Pomočnice (oba reda je ustanovil sv. Janez Bosko) ponesli po vsem svetu in tudi v Slovenijo, kamor so salezijanci prišli že leta 1901.

Oratorij temelji na štirih pomembnih stebrih: dom, šola, dvorišče, župnija. Oratorij je za mlade dom, ki sprejema, šola, ki uvaža v življenje, dvorišče za njihove prijateljske stike in za življenje v veselju ter župnija, ki evangelizira. Tako Oratorij ne zajema zgolj verskih vsebin, vendar so te v uravnoteženem razmerju s tremi preostalimi. Oratorijski program v celoto združuje zabavo, sproščujoče, ustvarjalne in poučne dejavnosti, druženje in duhovnost.

Oratorij se vsako leto vrti okoli svetopisemskega ali literarnega junaka. Letošnji oratorij je tako povezoval literarni lik Kekca. Otroci so Kekca spoznali preko dramske igre, uprizorjene s strani animatorjev. Globlje spoznavanje zgodbe, predvsem njenih vrednot, je nato sledilo pri katehezah. Kateheze dajo možnost, da se bistvo zgodbe s pomočjo pogovora in različnih dejavnosti izpostavi in razloži otrokom, na njim primeren način.

Pomemben del oratorija je tudi igra. Otroci se čez ves dan družijo v raznih športnih in družabnih igrah.

Šempetrski oratorij omogoča otrokom tudi obisk bazena in celodnevni izlet v naravo. Letos smo se odpravili v Panovec, kjer so izvajali tudi veliko igro, v kateri so bili udeleženi vsi otroci. Šempetrski gasilci, ki so otroke obiskali v četrtkovem popoldnevu, so poskrbeli za prijetno osvežitev. Otroško ustvarjalnost in vedoželjnost se skuša potešiti z delavnicami. Animatorji tako vsak dan vodijo različne umetniške, športne, tehniške in druge delavnice. Otroci imajo možnost preizkusiti nove stvari in se veliko novega naučiti.

Oratorij ni zgolj le poletno varstvo. V svojem bistvu zajema veliko več. Temelji na trdnih temeljih, ki so pomembni pri učenju in rasti tako otrok kot vseh, ki pri oratoriju sodelujejo. In, kot je rekel ustanovitelj oratorija sv. Janez Bosko, naj bo oratorij "čas odprtosti in zaupanja ... čas ljubezni in resnične veselosti za vse!"

Maja Mozetič

Počitniško varstvo otrok v Občini Šempeter-Vrtojba

Počitniško varstvo je bilo namenjeno otrokom od 1. do 4. razreda, potekalo je v prostorih Osnovne šole Ivana Roba v Šempetru pri Gorici in v Mladinskem centru v Vrtojbi, veliko dejavnosti pa se je odvijalo na prostem. Za 146 otrok, ki so se letos odzvali našemu vabilu, smo pripravili pester program, sodelovali so na ustvarjalnih, glasbenih, plesnih in kuharskih delavnicah, v športnih aktivnostih, skupaj smo se odpravili na ekskurzije v naravo ter na goriški bazen, ogledali smo si tudi nekatere kulturne znamenitosti v naši regiji. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali pri izvedbi programa, staršem otrok za izkazano zaupanje in za izrečene pohvale, otrokom pa za vse prijetne urice, ki smo jih preživeli skupaj.

Počitniško varstvo v Občini Šempeter-Vrtojba je letos prvič potekalo v organizaciji Zavoda za kulturo, šport, turizem in mladino Šempeter-Vrtojba, in sicer 5 tednov

od 26. junija do 27. julija. Za podaljšanje smo se odločili na osnovi ankete, ki smo jo v mesecu aprilu izvedli na obeh šolah v občini, in je pokazala veliko zanimanje staršev.

Aleš Bajec,
KŠTM Šempeter-Vrtojba

Izkoristite priložnost **izobraževanja odraslih**
PREKVALIFIKACIJE ali **POKLICNEGA TEČAJA**

po srednješolskem strokovnem programu **PREDŠOLSKA VZGOJA**
za poklic **VZGOJITELJ-ICA PREDŠOLSKIH OTROK**

na

Srednja šola Veno Pilon
Ajdovščina

Cesta 5. maja 12, 5270 Ajdovščina

Informacije o izobraževanju dobite na:

- **INFORMATIVNEM DNEVU** v petek, **31. avgusta 2012 ob 17.00 uri** v amfiteatralni učilnici SS Veno Pilon Ajdovščina
- **Spletni strani šole:** <http://www2.arnes.si/~ssngpilon1/>
- Pri vodji izrednega izobraževanja **Karmen Lemut**; telefon: 05 3664110
- S sporočilom na e-naslov: sred.sola-veno.pilon@siol.net
- po srednješolskem strokovnem programu **PREDŠOLSKA VZGOJA** za poklic **VZGOJITELJ-ICA PREDŠOLSKIH OTROK**

Ponujamo vam možnost, da smo del vašega vseživljenskega učenja in nova pot do zaposlitve.

brez tebe ni mene
RADIO
ROBIN
NOVA BORICA
100.0 MHz 99.5 MHz

Selitev Podružnične glasbene šole Šempeter v nove prostore

Vodstvo Glasbene šole Nova Gorica, ki ima v svojem sestavu tudi Podružnično glasbeno šolo v Šempetru, si je vrsto let prizadevalo, da bi delovanje naše podružnice umestilo v druge, za delo primernejše prostore, kar se je s šolskim letom 2012/2013 tudi udejanilo.

Neizmerno smo hvaležni ustanoviteljici Občini Šempeter-Vrtojba za ta dragoceni korak. Prepričani smo, da se bo tudi v naslednjih proračunskih obdobjih našlo dovolj dobre volje za pomoč pri zagotavljanju sredstev za investicijsko vzdrževanje stavbe. S tem bo zagotovljena tudi skladnost s predpisi požarne varnosti in varstva pri delu.

Letošnje leto je za nas pomembno leto. Z novim zanosom in polni načrtov smo vstopili v nove prostore glasbene šole. Zavedamo se izzivov, saj vemo, da sam prostor, pa naj bo še tako dobro opremljen, ne pomeni vsega. Verjamem, da je ključ do uspeha v ljudeh. Zato se bomo trudili pri odpiranju novih poti in ohranjanju tistih vrednot, zaradi katerih je naša glasbena šola dolga leta vztrajala na začrtani poti.

S selitvijo v nove prostore smo številnim učencem izpolnili željo po obiskovanju pouka godal, trobil in pihal, kar jim je bilo do sedaj zaradi pomanjkanja prostora onemogočeno. Glasbena šola je v ta namen dokupila vso manjkajočo opremo. Pouku novih instrumentov in pouku klavirja, harmonike, kitare ter nauka o glasbi, ki je potekal že v starih prostorih, se bo še v letošnjem letu, upamo, pridružilo še poučevanje flavte. V izobraževalni proces želimo v prihodnje vključiti tudi pouk tolkal.

Naše delo bo za začetek potekalo v pritličnih prostorih in v 1. nadstropju stavbe, z vpisom otrok izključno v šempetrsko glasbeno šolo pa bomo v prihodnjih letih poučevanje razširili tudi v druga nadstropja.

Nova glasbena šola ne omogoča le boljših delovnih pogojev. S selitvijo je odpravljenih veliko pomanjkljivosti, s katerimi smo se srečevali v preteklosti – ni neposredne bližine ceste, prihod in odhod otrok je varnejši, dovoz do šole je mogoč z vseh smeri, učenci lahko mirno in varno počakajo na pouk.

In kar je še posebej razveselljivo – imamo svojo dvorano, v kateri bodo naši učenci predstavljali sadove svojega dela. Učenje glasbe namreč zahteva veliko truda, energije in marsikdaj odrekanja stvarim, ki so jim morda ljubše.

Prepričana sem, da bo šolsko leto 2012/2013 zadovoljno za vse, za

učence, za starše in za zaposlene na podružnični in matični šoli. Pa tudi za vse ljubitelje glasbe, ki bodo s svojo podporo in prisotnostjo na kakršenkoli način pomagali, da bo naša šola živela, naši učenci pa še naprej dosegali zavidljive rezultate tako pri osebnem razvoju kot tudi na raznih glasbenih tekmovanjih.

Kajti mozaik uspešne šole je sestavljen iz mnogih kamenčkov, od katerih je vsak pomemben in neprecenljiv.

Andreja Ipavec,
vodja Podružnične glasbene šole Šempeter

Foto: iStock Photo

Moj otrok v I. razredu

Dragi starši!

Naj vas skozi celotno šolanje spremlja zaupanje, strpnost in razumevanje. Dobro sodelovanje s šolo in strokovnimi delavci bo otroku omogočilo varno počutje v njej ter uspešno napredovanje.

Tukaj smo, da se pogovarjamo.

... SKUPAJ ... ZA OTROKA ...

Vam in Vašemu otroku želimo prijazen vstop v našo šolo.

Vaša ravnateljica, Slavica Bragato.

Ob vstopu v šolo je otrok

samostojen pri oblačenju in obuvanju, pri opravljanju male in velike potrebe; ima osnovne higienske navade (umivanje rok, brisanje nosu, ...); sam skrbi za svoja oblačila in šolske potrebščine ter jih prepozna; sledi pravilom skupine, skupnim dogovorom in zadolžitvam; je strpen do drugih otrok ter pri vsakodnevnem poslušanju; točno prihaja v šolo, ...

Da bo otrok to zmozel, potrebuje ljubezen, ki vsebuje pozornost, nežnost, razumevanje in obenem doslednost, vztrajnost ter postavljanje meja. Le tako se bo počutil varen in se bo razvil v zdravo in zadovoljno osebnost.

Srečno!

Moj šestletnik

- je učljiv, radoveden, vodljiv, ustvarjalen, motiviran za nove dejavnosti;
- je hiter in glasen;
- se hitro utruji;
- rad je zunaj, rad se giblje;
- zgleda površen;
- rad sprašuje, barva, slika;
- rad ima nove igre, krajše in pester dejavnosti;
- razvršča predmete z eno ali dvema spremenljivkama (barva, velikost; barva in velikost);
- razvršča predmete s pomočjo nadpomenk (hlače-oblačila);
- šteje do 10;
- besednjak vsebuje že kar veliko besed;
- ob slikah pove zgodnico;
- smiselno se vključuje v dvogovor;
- rad ima šale in uganke;
- rad se pritožuje;
- rad ima rime;
- rad je "glavni";
- hoče biti prvi;
- izmišlja si svoja pravila;
- rad ima družbo otrok, pogosto ima enega ali dva prijatelja;
- rad ima presenečenja;
- potrebuje spodbudo;
- rad se šali;
- šola nadomesti dom kot najpomembnejši vpliv okolja;
- igrače je pripravljen deliti z drugimi;
- aktivno sodeluje pri skupnih igrah;
- je skrben in čuteč do mlajših otrok in živali;
- sledi navodilom odraslih – staršev, učiteljev;
- ima večjo kontrolo nad seboj, manj je dramatičnega nihanja čustev;
- ...

ŠENT - Center za duševno zdravje v skupnosti Severno primorska regija od začetka julija 2012 deluje v novih preurejenih prostorih, na C. Prekomorskih brigad 32, v Šempetru pri Gorici. Modra hiška, v kateri je delovala Šempetrska podružnica novogoriške Glasbene šole, je tako dobila novega lastnika. To je bila naša tretja selitev v zadnjih dveh letih. Februarja lani smo se preselili v spodnje prostore prizidka k objektu na C. Goriške fronte 11, ki ga je odkupila Občina Šempeter-Vrtojba za potrebe delovanja podružnice Glasbene šole Nova Gorica. Z najemodajalci Kmetijstvo Vipava smo sklenili dogovor, da nam v zameno ponudi sedanje prostore na C. Prekomorskih brigad. Najemodajalcu Kmetijstvo Vipava ter županu Milanu Turku se pristrčno zahvaljujemo za njihov trud in razumevanje naše prostorske stiske. Novim prostorom smo vdahnili svežino s toplimi barvami in jo okrasili z umetninami naših talentiranih uporabnikov. Modra hiška potrebuje še nekaj malih prilagoditev, ampak smo že sedaj zelo ponosni nanjo. In če vas pot zanese mimo, se le oglasite. *Margherita Humar*

Goriško oljarsko društvo iz Šempetra je kot vsako leto tudi letos pripravilo nekajdnevno strokovno ekskurzijo. Tokratni izbor otoka Brača, znanega po tradiciji oljkarstva, velikem številu oljk in oljčnikov, je pritegnil kar 71 članic in članov. Na otoku smo obiskali predsednika Udruge maslinara Postira, gospoda Tea Šantića, priznanega in nagrajenega oljkarja. Povabil nas je v dva njegova oljčnika, kjer smo katerega je prejel nagrado za najbolj urejen oljčnik Splitsko-dalmatinske županije. Ogledali smo si tudi oljarno v Postiri, kjer pridelujejo oljčno olje na tradicionalen in nov kontinuiran način. Seveda smo poleg strokovnega dela obiskali tudi najzanimivejše kraje na otoku Braču - najvišji vrh Jadranskih otokov Vidovo goro, Bol s samostanom, staro vinsko kletjo in čudovito plažo ter kamnita otoška mesteca Mirco, Postiro in Pučišća, kamnoseško središče Dalmacije. Štiridnevno druženje so popestrili še ogled Zadra, Šibenika in tematskega parka Etnoland DALMATI s prikupnim prikazom življenja v dalmatinski vasi. *Božo Velikajne*

Pri naši hiši že vrsto let sadimo paradižnike za lastno uporabo, ampak tako velikanskih paradižnikov, kot so letos zrastle v Vrtojbi, nismo pridelali še nikoli. Paradižnik je vzgojen od semena do ploda doma, za sejanje in vzgojo sadik skrbi moja mama, za zdravje nasada skrbi mož, za vse ostalo pa skrbim sama. Pridelek je bil letos zelo velik (tako po teži, kot velikosti). V glavnem so bili paradižniki ogromni (rekorder je imel kar 1,379 kg), vsi ostali pa so le malo zaostajali za njim. Paradižnike smo predelali v "pomidorko", ki jo bomo uporabljali vso zimo za pripravo različnih jedi. *Nives Velikajne*

V okviru vsakoletnega štirinajstdnevnega popotovanja po evropskih deželah smo člani Športnega društva Mark Šempeter letos obiskali Ukrajino. Na poti do tja smo se seveda ustavili v Romuniji, kjer je bil največje pozornosti njenega odcepljenega samostojnega dela. Ukrajina pa je prostrana dežela, zares samostojna, vendar je še povsod niti ne skrivajo, saj je v državi precej rusko govorečih prebivalcev, zaradi katerih so uvedli razen ukrajinščine še drugi državni jezik - ruščino. Ravno tako so obdržali vse veličastne spomenike iz preteklosti, dodali so jim še svoje. Zadnja svetovna vojna jim ni pustila sledov. Državo smo obiskali po vsej njeni širini, tudi na Krimu in Jalti smo bili, kjer so med vojno nastajali zarodki novega evropskega območja. Bi rekel, da turistom pokažejo vse, kar želijo videti, celo nekdanje izstrelilišče raket. Premalo je prostora za potopisne vtise z našega potovanja, bilo je poučno in zanimivo. *Silvo Kokot*

Jože in Jolanda Testen sta bila nagrajena s cvetjem svoje agave po treh desetletjih. Cvetje je bilo tako osupljivo, da smo ga vse poletje občudovali vsi sosede.

Kupila sta del hriba, zaraščenega z robido. Živela sta v Sežani in Jože se je vsak dan vozil v Novo Gorico, delati na MIP. Mudilo se jima je preseliti v delno zgrajeno hišo. Potem, okoli 80. leta, pa sta začela intenzivno z urejanjem okolice in enkrat takrat, je Jože domov poleg ostalega, prinesel tudi malo agavo. Poznavalec mu je povedal, da raste od 25 do 30 let, zacveti, potem pa odmre. Sama agava je bila osupljiva in enkratna eksotična rastlina, na njihovem skrbno urejenem hribčku, saj so njeni listi merili od 2 do 2,5 m. Vsi smo jo občudovali. Vsako leto je imela številne mlade poganjke, in edino delo, ki so ga imeli z njo, je bilo čiščenje številnih mladik. Nikoli je ni bilo treba zaliti ali morda pognojiti. Bolj ko je bilo suho in sončno, bolj je rastla. V svojih mesnatih listih je vsebovala neverjetno količino vode.

Letošnje leto pa je agava presenetila z rastjo visokega stebela, ki je bil dolg kar 7 m, s številčnim socvetjem. Začela je cveteti od spodaj navzgor po šopkih, tako da se je bohotilo rumeno cvetje vse poletje. Ogledovali so si jo številni mimoidoči. Sedaj je že skoraj odcvetela, in mlade majhni plodovi, podobni malim kumaricam. Osupljivi, veliki listi, ki so Testenove razveseljevali kar tri desetletja, pa odmirajo.

Ker ima ta starosta ogromno korenino, čaka Jožeta sedaj ogromno dela z odstranjevanjem korenine, na njeno mesto pa bo potem zopet posadil agavo, eno od mladik, ki jo je shranil v ta namen. In tako bo na njenem mestu rasel Jože in Jolanda sta velika ljubitelja narave in imata okoli hiše ogromno rož in dreves, toda agava pri njih zaseda posebno mesto in tako bo tudi sedaj, ko se bo poslovila njihova prva! *Dora Levpušček*

Vodniki mladinskega odseka Planinskega društva Nova Gorica smo že 37. leto organizirali mladinski planinski tabor, ki je potekal od 7. do 14. julija nad vasjo Krn. Aktivnih poletnih počitnic v naravi se je udeležilo 28 nadebudnih planincev različnih starosti iz mestne občine Nova Gorica in občine Šempeter-Vrtojba ter Miren-Kostanjevica. Kljub "muhastemu" vremenu smo osvojili Mrzli vrh, Rdeči rob in Planico. Čas, ko nismo imeli planinskih pohodov, smo preživljali na različne načine: tekmovali smo v športnih igrah, poslušali predavanja iz planinske šole, preizkusili smo se v ustvarjalnih delavnicah, se podali na lov za skritim zakladom in se ohladili v Soči. Obiskali smo tudi bližnji Kobarid, kjer smo si ogledali muzej sirastva in si sami izdelali maslo. Teden pod Krmom je hitro minil, ostajajo nam lepi spomini, novi prijatelji in nove izkušnje. Vse, ki imate radi gore in naravo, vabimo, da se nam že v septembru pridružite na naših mesečnih izletih, ki jih izvajamo skozi vse šolsko leto.

Tina Vodopivec, Foto: Matej Mavrič

Zadnjo soboto v mesecu avgustu smo se članice Društva žena Vrtojba odpravile na potep po občini Sevnica. Vozili smo se ob reki Savi do kraja Blanca in naprej do HE Blanca. Tam nas je pričakala gospa Vidrih, ki nam je povedala tragično zgodbo, ki se je zgodila pri HE Blanca leta 2008 "Zadnji spust po Savi", kjer je izgubilo življenje trinajst ljudi, med njimi tudi sevnški župan.

Gospa Vidrih nas je vodila naprej do izvira "Studenček", kjer nas je sprejela "Stara mama Štefka". S svojo duhovitostjo nas je postregla z domačo pijačo in pečenimi jabolki. Od tam smo se peljali na kmetijo GNIDICA, kjer se ukvarjajo s predelavo mesnih izdelkov in peko kruha iz domačega žita. Ogledali smo si pekarno z velikimi zidanimi krušnimi pečmi in prostor za predelavo mesa. Zadržali smo se pri bogato obloženi mizi in s kozarčkom cvička v roki veselo zapeli. Pot nas je peljala naprej do turistične kmetije GROBELNIK, kjer so nam predstavili njihovo dejavnost na kmetiji. V kleti med velikimi cisternami smo poskusili različna vina in domače sokove. Videli smo hišno muzejsko zbirko in spoznali zgodovino kmetije. Na terasi ob živi glasbi, kjer smo tudi zaplesali, so nas postregli z obilnim kosilom. Polni lepih vtisov in novih spoznanj življenja na sodobni kmetiji smo se odpravili proti domu. *Stanka Ferfolja*

4. septembra se je s predvečerom Vilenice zaključil sklop prireditev, ki jih je javni zavod KŠTM Šempeter-Vrtojba organiziral v okviru Poletja na placu. Literarni večer pred Coroninijevim dvorcem, ki sodi v okvir Mednarodnega literarnega festivala Vilenica, je gostil slovenskega pisatelja Sebastijana Preglja in hrvaškega pesnika, pisatelja, kritika in kolumnista Miroslava Mičanovića. Njune pripovedi je čeprav za maloštevilno občinstvo v eno povzela pesnica in pisateljica Cvetka Bevc. *MPF*

Na povabilo vipavske vinske kraljice 2011, Lee Mlečnik, je Občina Šempeter-Vrtojba pristopila k projektu skupne predstavitve vipavskih vinarjev in turizma v Ljubljani. Dogodek Zgodbe iz Vipavske doline se je odvijal 6. septembra na Ljubljanskem gradu. Skozi degustacijo vin vipavskih vinarjev in s sodelovanjem TIC-ev iz posameznih občin smo se zbrani trudili povečati zanimanje za Vipavsko dolino. Soorganizatorji projekta so bili poleg naše občine še Mestna občina Nova Gorica, Občina Renče-Vogrsko, Občina Vipava, Občina Ajdovščina in Občina Miren-Kostanjevica. Našo občino so na stojnici promovirali Javni zavod KŠTM Šempeter-Vrtojba, Turistično društvo Občine Šempeter-Vrtojba ter družbi žena in deklet iz Šempetra in Vrtojbe. Turistična predstavitev, kjer seveda niso manjkale niti slastne domače slaščice pridnih ženskih rok, in promotorji v domačih nošah, ki se jim je pridružil župan Milan Turk, so bili deležni veliko pohval. *Anita Manfreda*

Srečanje stare vrtojbenske klape, katero so nam priredili Vrtojbenki Mirenci. Iz srca se jim zahvaljujemo in jim kličemo hvala za vse in v prihodnosti se priporočamo za še. *Vrtejbenci*

Celovita prenova prostorov ob balinišču v Vrtojbi je uspešno zaključena. Potrudili se bomo, da se bo v prostorih vedno kaj zanimivega dogajalo! Obenem se zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pripomogli k temu, da so prostori dobili novo podobo. Njihovemu namenu jih bomo predali v petek, 21. septembra, ob 18. uri. Lepo vabljeni. *Ivo Podbersič*

Prvi Slovenec na ekstremni gorsko kolesarski preizkušnji v Kanadi

Član KD DES-FLES in ekstremni gorski kolesar, specialist za maratone in etapne dirke, Primož Gulin, se je kot prvi Slovenec in Goričan letos poleti udeležil 7-dnevne gorsko kolesarske dirke BC RACE v Kanadi. V preteklosti se je že udeleževal ekstremnih gorsko kolesarskih preizkušenj. V letu 2007 se je skupaj s kolegom Urošem Breškijem udeležil ekstremne gorsko kolesarske preizkušnje IRON BIKE v Italiji, katere se kasneje ni udeležil nobeden Slovenec več. Leto pozneje pa je svojo moč preizkusil tudi na etapni gorsko kolesarski dirki v Južno Afriški Republiki CAPE EPIC.

Lansko leto je bilo za Primoža prelomno. V hudi prometni nesreči je utrpel zlom medenice in izpah kolka. Spoznal je, da je nesreča le nova priložnost, ki jo je dobil v svojem življenju. Odločil se je, da bo prvi Slovenec na etapni dirki BC RACE v Kanadi, ki je znana po najštevilčnejših "singletrackih" (enoslednicah) na svetu, ki so narejene samo za gorske kolesarje. Primož je ponovno začel kolesariti šele junija lansko leto, pred tem pa

je bil skoraj pet mesecev na berglah. Letos pa se lahko pohvali s kar **6.000 prevoženimi kilometri** in to vse z gorskimi kolesom.

Barbara Skorjanc

Povsem odkrito o preizkušnji v Kanadi ...

Po prihodu v Vancouver 22. junija letos, teden dni pred dirko, sem bil nastanjen pri Heleni Juhasz v North Vancouvru. Prenočišče sem si priskrbel s pomočjo slovenskih izseljencev, živečih v Vancouvru. Teden dni pred dirko sem kolesaril z lokalnimi kolesarskimi legendami, tako preizkusil tamkajšnji teren in ugotovil, da na dirki ne bom imel lahkega dela, saj so singli zelo zahtevni. Sledila je prijava na dirko v North Vancouvru, kjer je prireditelj prevzel kolo in prtljago, nakar so nas z avtobusi odpeljali do trajekta in tam na Vancouver Island, kjer smo prenočili v baznem taboru.

1. julija zjutraj se je začelo zares. Na dirko sem prišel s svojim Scottom Geniusom 10 s 26-colskimi

obročniki. Gledam in gledam, če ima še kdo 26-colsko kolo ... To je bil pravi sejem 29-colskih koles, skoraj vsi so dirkali s takšnimi.

Prva etapa na otoku v Cumberlandu mi je ležala, speljal sem jo razmeroma dobro in tako dosegel 17. mesto. Ponoči je namreč deževalo, zato je bil teren zelo blaten.

Drugi dan v Campbell Riverju, ko nas je že zjutraj pričakal dež in mraz, ni bil zame. Preveč blata, čeprav sem navajen voziti v takšnih razmerah. Same korenine, nori spusti in po krivdi organizatorja sem naredil še dodaten krog oziroma eno zanko na Epic različici, tako da sem prevozil kar **20 km več**, kar je zahtevalo 4 ure

"Po petnajstih letih tekmovanja v gorskem kolesarstvu sem videl, da sploh ne znam tako dobro voziti gorskega kolesa!"

in 50 min. Ne vem, katero mesto sem tisti dan pravzaprav zasedel ...

Tretji dan v Powell Riverju zopet dež, ampak malo boljši teren. 18. mesto. Naslednji, četrti dan na Sunsine Coast, je bil najdaljši z 68 km etapo, podobno našim maratonom. Zelo hitra proga in ponovno 18. mesto.

Peti dan Sechelt, predvidenih 40 km, ki pa so jih že vsi čutili. Viden je bil celo osip v vrstah veteranov. Uvrstil sem se na 16. mesto.

Šesti dan Squamish, spet težek dan z mnogo vzponi. Priznam, tudi sam sem bil že utrujen, a znam potrpeti. Spet 16. mesto.

Ostane še Whistler, 26 km z 860 višinci, štart na Olympic Plaza. Asfalt, nato po smučišču, takoj 26 % klanec, nato zavoji, klanec je že lažji, in spust po downhill progi. Gladka proga z zavoji in skoki, za nekatere usodni. Fant iz Čila je končal v bolnišnici z razbito glavo, še nekaj jih je končalo z zlomljenimi ključnicami. Na koncu spusta te noge in roke niso več ubogale, nazaj klanec in potem singli v Lost Lake Parku. To sem čakal. Na moč, gas, hitri odseki in tu sem prišel na svoje! Tudi z uvrstitvijo na 12. mesto sem bil zelo zadovoljen.

Končno na koncu **450 km najbolj norih singletrackov** Zahodne obale in veselje, da sem uspešno prevozil eno tehnično najtežjih mtb dirk na svetu! Res je bila težka! K temu je prispeval tudi dež, ki nam prve 4 dni dirkanja ni prizanašal!

Naj povem, da je za obvladovanje singlov na zahodni obali potrebno zares veliko gorsko kolesarskega znanja. Po petnajstih letih tekmovanja v gorskem kolesarstvu sem videl, da sploh ne znam tako dobro voziti gorskega kolesa :-). Normalno, saj je zahodna obala res nekaj posebnega. Zanima pa me, kako bi se pa oni odrezali na našem Krasu ... Ko so bili podobni odseki na dirki, sem kar "pičil" mimo, nepoznavalci terena pa so se bali hitrosti na kamnitih odsekih, medtem ko so korenine, moker teren in skoki njihovi najljubši! In res so dobri!

Priznati moram, da me je reševala moč in dobra kondicija, saj na singlih non stop delaš, ni počitka in pulz je vedno na 80–90 %, huje kot da stiskaš v klanec! Single smo vozili tudi v klance in to 20 %, kar je bilo

v deževnih razmerah zelo težko. Sem videl ljudi, ki so dirkali krajšo različico challenge in štartali za nami, kako so po singlih hodili kilometre in kilometre.

Izkupiček glede poškodb je kar dober. Malo potolčeno koleno in vnete komolčne vezi od vseh teh tresljajev! Prvi neuradni rezultati so bili zunaj, zelo dobro **12. mesto na zadnji etapi in skupno 13. mesto v veteranski kategoriji**.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil za podporo, ki gre predvsem mojim dragim staršem, trgovini Bišport iz Nove Gorice, Občini Šempeter-Vrtojba ter Slovencem iz Vancouvra, ki so me gostili!

Primož Gulin

Odlični tekmovalni dosežki in stopenjska napredovanja članov Karate društva Sakura

Karate društvo Sakura je decembra 2005 ustanovila skupina 15 navdušencev, ki jih je združila ljubezen do tradicionalnega shotokan karateja. Od tega leta dalje število članov strmo narašča in društvo se lahko danes pohvali s kar nekaj nosilci naslova državnega prvaka, pokalnega prvaka in medaljami z mednarodnih tekmovanj.

“Trudimo se prispevati k bogatemu športnemu življenju posameznikov, z vzgojo in izobraževanjem ter posredovanjem vrednot te čudovite večšine”.

Preteklo sezono 2011/12 je društvo zaključilo več kot uspešno. Odlične tekmovalne dosežke gre nedvomno pripisati ženski ekipi članic **Nataši Češčut, Ani Kreševič in Mojci Štolfa** z osvojenim 3. mestom v katah na Ekipnem državnem prvenstvu. Pohvale si zaslužijo tudi člani **Lukas Kranjc, Matic Kobal in Ivan Stojov** za srebrno odličje v katah ekipno kadeti ter vnovič Ivan Stojov za bronasto medaljo v katah posamežno na I. Pokalnem turnirju Karate Zveze Slovenije, katere član je tudi društvo samo. Na Mednarodnem karate pokalu v Tolminu se je vnovič izkazal član Lukas Kranjc z odličnim 3. mestom v Jiyu ippon kumiteju.

“Namen delovanja društva je omogočanje in razvijanje športne

dejavnosti na območju občine Šempeter-Vrtojba in širše, približati karate, ter na splošno, način zdravega življenja najrazličnejšim starostnim skupinam od 7. leta starosti dalje.”

Da treningi potekajo pod vodstvom **izkušenih in kvalificiranih inštruktorjev**, pričajo tudi dosežki vaditeljev, ki so v letošnjem letu pred svetovno znanim mojstrom Hiroshi Shiraijem (X. DAN) vaditelja Andrej Lisjak ter Nataša Češčut dosegla II. DAN stopnjo črnega pasu, vaditelj Blaž Catelani pa III. DAN. Dosežki nedvomno potrjujejo dobro delo znotraj društva in strokovnost glavnega trenerja Stojana Šestana (V. DAN).

Karate društvo Sakura

Karate društvo Samurai Nova Gorica

Karate društvo **Samurai Nova Gorica** je bilo ustanovljeno leta 1999. V letih intenzivnega delovanja smo dosegli cilje, ki spadajo med najvišje interese vseh športnih društev; strokovnost, številčnost, družabnost in nenazadnje doseganje velikih tekmovalnih in drugih rezultatov.

Društvo je včlanjeno v Karate zvezo Slovenije in JKA (Japan Karate Association) zvezo Slovenije. Trenerski kader društva vodi Miha Čebren, 2. DAN JKA.

Člani društva se udeležujejo različnih tekmovanj in seminarjev doma in v tujini. Društvo se lahko pohvali tako z reprezentanti kot z rezultati v evropskem merilu. Prav tako pa že vrsto let organiziramo turnirje, ki so postali že tradicionalni in so se vsa ta leta odvijali prav v Šempetru. Tudi na ta način pripomoremo k razpoznavnosti občine. Kar nekaj članov, kakor tudi glavni trener Miha Čebren, prihaja iz občine Šempeter-Vrtojba.

Evropsko prvenstvo do 21 let Nizozemska (z leve): Miha Pešič (uvrstitev 4.–8. mesto), Matija Horvat (1. mesto – evropski prvak KATA), Miha Čebren - trener.

Glasilo Občine Šempeter-Vrtojba

V Karate društvu Samurai Nova Gorica ne gojimo nasilnega ali pretepaškega športa. Pomembno je, da se posamezniki dobro počutijo, uživajo v dobri družbi in učinkovito razvijajo svojo psiho-fizične potenciale.

Tradicionalni shotokan karate je japonska borilna veščina, ki ne uporablja orožja. Osnovno načelo temelji na uporabi telesa v celoti ter razvoju samozaupanja, samokontrole in jasne presoje. Karate je primeren za vse starostne in interesne skupine.

Našteli smo le nekaj področij, ki jim v Karate društvu Samurai namenimo izjemno pozornost. Vsakemu našemu članu se osebno posvečamo in skrbimo, da napreduje optimalno, v skladu s svojimi interesi in sposobnostmi.

Kdor se odloči trenirati z nami, ne potrebuje nadpovprečnih psiho-fizičnih sposobnosti. Potrebna sta le pripravljenost na resno delo in volja do uspeha.

Miha Čebren

Več informacij o vpisu in samem društvu lahko pridobite na www.samurai.si ali na Facebook profilu Karate društvo Samurai Nova Gorica.

Dobrodelni nogometni spektakel

Valter Birsa in Tim Matavž sta ponovno združila moči v dobrodelne namene.

Na biljenskem nogometnem igrišču sta se tudi letos v dobrodelne namene pomerili ekipi znanih Slovencev, prireditve pa so sooblikovali glasbeni skupini **Rock Partyzani** in **The Users**, **Prvačke mažoretke**, **Pihalni orkester Vogrsko**, **nastop lipicancev**, **stand up komiki**, **Amadea s psičkama Boro** in **Asta la visto ter Welcome drink z Denisom Avdičem**.

Valter Birsa in Tim Matavž sta v svoji ekipi znova uspela zvesti zveneča imena s sveta športa, kulture, politike in estrade. Prisotni so bili komiki Denis Avdič, Vid Valič in Ranko Babič, nogometaši Bojan Jokić, Saša Ranić, Miran Burgič, Matej Mavrič, Andrej Komac ter Zlatko Dedič. **Zahvala za odziv gre tudi županu občine Miren-Kostanjevica Zlatku Martinu Marušiču in županu občine Šempeter-Vrtojba Milanu Turku**, ki sta poleg igranja pomagala tudi pri sami izvedbi dogodka.

Glavni cilj prireditve pa je dobrodelnost, torej zbrati čim več finančnih sredstev, ki jih podarijo tako pravne kot fizične osebe. Zbrani denar je namenjen pomoči potrebnim otrokom v sklopu Zavoda za promocijo strpnosti, povezanosti in socialne vključenosti

Love Is Universal, pa tudi **Fundaciji Vrabček** upanja za nakup opreme in pripomočkov za oddelek invalidne mladine v Stari Gori. Velika želja in cilj fundacije je pomoč pri izpeljavi investicije v nov objekt, oziroma v sodoben rehabilitacijski center, ki bo nadomestil prenatrpane in dotrajane montažne paviljone, k čemur so organizatorji pripomogli tudi z letošnjim dogodkom.

S ciljem, da približajo ljudem možnost darovanja, so v letošnjem letu organizatorji uvedli novost. S pomočjo vseh slovenskih mobilnih operaterjev so omogočili pošiljanje "dobrodelnih SMS sporočil" v vrednosti enega evra. Dogodka se je udeležilo dobrih **2.000 gledalcev**, ki so poskrbeli za dobro, predvsem pa sproščeno vzdušje.

Nogometno društvo Bilje, znotraj katerega deluje nogometna šola Valterja Birse in Tima Matavža, se vsem, ki so pripomogli k izvedbi prireditve iskreno zahvaljuje in z optimizmom zre proti naslednjemu, že četrtemu dobrodelnemu nogometnemu spektaklu.

Luka Simovič

Odlični dosežki Twirling-mažoretnega društva Nova Gorica

Twirling-mažoretno društvo Nova Gorica je bilo ustanovljeno v decembru 2003, vendar pa zametki Goriških mažoret segajo v leto 1968, ko so "korakajoče deklce" v rdečih uniformah in z leseno palico v roki prvič zakorakale z Dedkom Mrazom po novogoriških ulicah. V društvu zadnja leta vse bolj gojimo twirling šport, ki združuje izvajanje plesnih in gimnastičnih prvin ob uporabi palice na glasbeno spremljavo.

V okviru društva vadi več kot 100 deklet in en fant, tako rekreativno v okviru šolske int. dejavnosti kot tudi tekmovalno. Za članice društva je bila sezona 2011/12 zelo uspešna. Po zmagoslavju na 12. odprtem državnem MTZS, ko so kar **29-krat stopile na stopničke**, so se udeležile **Evropskega pokala klubov v Hasseltu v Belgiji**, ki je potekal od 5. do 8. julija letos. Group junior Nova Gorica, ki ga je sestavljalo 14 deklet v povprečni starosti 15 let, je s **4. mestom dosegel doslej daleč najboljšo slovensko uvrstitev na evropskih pokalih. Sonja S. Cergonja** je v kategoriji Freestyle Junior Women zasedla 10. mesto, enako tudi **Ajda in Tina Korošec** pri senior parih.

Povsem nepričakovan je bil uspeh članic društva na **31. Svetovnem prvenstvu v twirlingu v Parizu** od

4. mesto groupa junior Nova Gorica na Evropskem pokalu v Belgiji.

2. do 5. avgusta letos. Slovensko reprezentanco je sestavljalo 7 tekmovalk, med njimi **6 članic** goriškega društva. Njihovi dosežki so odlični. Največje presenečenje je bil **slovenski-novogoriški team** v sestavi Ž. Kovač, S. Jevtić, B. Berginc, M. Kovač, N. Sirk in S. S. Cergonja. Čeprav je slovenski team na svetovnem prvenstvu tekmoval prvič, si je v kvalifikacijah z odličnim nastopom priboril finale in nato končno **6. mesto**.

Najboljšo uvrstitev je dosegel **junior par** v sestavi M. Kovač in S. S.

Cergonja, ki je v kategoriji junior parov zasedel **4. mesto**.

Odlična sta bila tudi nastopa solistk v freestylu. Ž. Kovač je med seniorkami zasedla 16. mesto, M. Kovač pa je z 12. mestom med juniorkami zgrešila finale desetih najboljših.

Skupno je Slovenija med 19-imi državami osvojila 7. mesto.

Nives Toroš,
predsednica Twirling-mažoretnega društva Nova Gorica

Goriške tekmovalke z osvojenimi medaljami in pokali na 12. odprtem državnem prvenstvu MTZS v Kanalu.

Z redno vadbo otroci povečajo gibljivost, izboljšajo koordinacijo in razvijejo občutek za ritem. Otroci že od malega nastopajo in s tem pridobivajo na samozavesti.

Ta mesec se je že pričela nova sezona, zato k vpisu še posebej vabimo dekleta in fante iz Občine Šempeter-Vrtojba. Vadba poteka v Novi Gorici in v Šempetru (v HIT-ovem športnem centru). Vsi zainteresirani lahko za več informacij o vpisu pokliče na številko **031 634 506**.

Minimoto - brezplačna šola vožnje za otroke

26. junija in 18. avgusta smo člani **Društva GAS Vrtejba** in **AMD ORJAKI**, v sodelovanju z AMZS in FIM, organizirali šolo vožnje z mini motorji. Šola vožnje je potekala v dveh delih in sicer prvi teoretični se je izvajal v učilnicah, kjer se je predavalo o zaščitni opremi in motoroznanstvu. Drugi del je bil praktičen in smo udeležence učili tehnike vožnje. Šola vožnje, izposoja motorja, zaščitne opreme in čelade je bila brezplačna. Ker smo na Goriškem zaznali večje povpraševanje po tem, smo se odločili, da organiziramo še **dodatna**

dva dneva šole. Potekala bosta 29. 9. in 13. 10. na poligonu GAS Poletje na MMP Vrtojba.

Šola je namenjena otrokom od 6. do 12. leta s predznanjem vožnje kolesa in je brezplačna.

Vabimo vse, ki bi želeli preizkusiti vožnjo z minimoto.

GAS Vrtejba

Modern Contemporary dance

DAŠA GRGIČ, plesalka in koreografinja je svoj študij dokončala

v Livornu - A.E.D. za učitelja sodobnega plesa, v Bologni – Mousikè za plesnega vzgojitelja®, ter v Firencah, kjer je pod vodstvom Simone Bucci zaključila dvoletni diplomski program "Nikolais-Louis Technique Teacher Certificate Program" (NLTTCP) Nikolais-Louis Foundation for Dance, New York. Znanje sodobnih plesnih tehnik si je pridobila pod vodstvom koreografa in plesalca Roberta Cocconija iz plesni ansambel »Areaera« iz Vidma in v »Atelier de Paris« z mednarodno priznano koreografinjo in ugledno osebnostjo Carolyn Carlson, katere naukom sledi. Plesala je v številnih plesno-gledaliških predstavah in lastnih performansih v okviru raznih projektov in festivalov doma in v tujini. V svojih projektih večkrat sodeluje z igralci, glasbeniki, režiserji ter raziskuje "metodo" (pristop), ki jo je pridobila pri svetovni koreografinji Carolyn Carlson in hkrati razvija osebni odnos do plesa. Ples doživlja in pojmuje kot način življenja ter ga povezuje s tem kar smo, del širše celote.

TEČAJ SODOBNEGA PLESA za mladino in odrasle

je namenjen ljubiteljem plesa, ki bi radi spoznali načela sodobnega plesa in tistim, ki imajo že predhodne gibalne izkušnje. Sodobni ples je umetnost gibanja, kjer se kodificirane tehnike prepletajo z novimi plesnimi pristopi. Izboljša telesno koordinacijo, moč in gibljivost, hkrati pa zaobjema duševno in razumsko plat človeka. Cilj je odkrivati različne kakovosti plesnega gibanja, da lahko pridobimo skupno besedišče in ustvarimo plesne kombinacije ter koreografije.

Predstavitev : 19. September 2012 ob 17.30

Foto: Adi Lasic "Plesno Poletje"

Daša Grgič

Andreja Štolfa - majhne pozornosti iz srca, narejene z občutkom

Foto: Daniel Olivo

Verjetno bi bilo napisane že pol strani, če bi začela opisovati Andrejo, ampak o njej zadosti zgovorno govorijo izdelki, ki so odsev njenih misli. Odsevajo veselje, pozitivne misli, predvsem pa toplino na najbolj realen, nenačičkan način ... Lahko bi rekli, da če bi bili lepši, bi bili že načičkani. In vsi nosijo sporočilo ... Sporočilo, ki ga želimo dati osebi, ki jo imamo radi. In za vse te stvari je Andreja prava oseba, saj zna na stvari gledati s srcem in vse stvari dela z občutkom.

Kdaj se je pojavila želja po ustvarjanju? Si smisel ustvarjanja po kom podedovala ali je to del tvoje osebnosti?

Mislim, da imamo v družini v genih zapisane ročne spretnosti, saj sta tako mama kot stric zelo ustvarjalna. Ampak mislim, da je smisel ustvarjanja tudi del mene, saj sem že od majhnega zmeraj rada nekaj počela, kar mama mi zmeraj rada pove. Potem pa sem ta dar samo nadgrajevala in ga brusila. Izdelkov pa nisem nikoli kazala, bili so za mojo dušo. Pred petimi leti pa sem se odločila, da izdelke pokažem še drugim, da jim polepšam dan. In takrat sem svojo umetniško žilico preizkusila tudi pri aranžiranju konfetov.

Kje najdeš navdih za ustvarjanje?

Navdih je mogoče najti povsod, le na stvari moraš pogledati s pravega

zornega kota, s srcem. Ko grem v drugo državo, si ogledam majhne trgovnice z unikatnimi izdelki, pa stojnice, da vidim, kako ljudje ustvarjajo, da dobim kakšno idejo. Potem to prenesem v svoj svet, da izdelku vdahnem nov žar, novo dušo, da izdelek dobi podobo, ki odseva moje misli in moj pogled na svet. Vsekakor pa je največji navdih narava sama, saj če jo dovolj opazuješ, ti postreže s paleto idej.

Ali tvoji izdelki nosijo kakšno sporočilo?

Seveda, prav vsi. Hiška že sama po sebi nosi sporočilo. Vsak si želi imeti hišo oziroma dom. Ko sem razmišljala o hiški, sem pomislila še na sporočilo in potem so nastale hiške s sporočilom ... hiška sreče, hiška družinskega veselja, ... največkrat pa nosijo pripis, ki je verz iz ene od pesmi pesnice Anje Štefan-hiška, kjer se godijo le lepe reči ... se

pravi spodaj dodam lepo misel, tako da ima darilo svoj pomen.

Delam pa tudi okno, ki je zmes treh peskov in je oplešano s posušenimi naravnimi rožicami. Pravzaprav ne predstavlja okna v svet, ampak je okno ogledalo doma, v katerem krasi steno.

In potem angelčki, ki sem jih vedno imela rada. Zmeraj, ko se zgodi nekaj slabega oziroma po drugi strani nekaj dobrega, pomisliš na angelčka. Ne glede, kaj angelček predstavlja, ga lahko podariš kot lepo in simbolično darilo. Vsak moj angelček bo imel zraven sporočilo-angelček sreče, ljubezni, osebnega zadovoljstva, prijateljstva, miru ... In seveda aranžirani konfeti. Pred štirimi, ko sem se poročila, nisem našla konfetov, ki bi bili narejeni s srcem, z občutkom, s sporočilom-spominom na ta posebni dan. Na vse je treba pomisliti, na želje

mladoporočencev, na barvo, ki je rdeča nit poroke ... Ker bodo navsezadnje lepšali marsikatero vitrino in spominjali na pomemben dan dveh oseb.

V čem je po tvojem mnenju smisel ustvarjanja?

Ustvarjanje ni kot kruh, ki ga potrebuješ, ampak način, kako sebi polepšati dan in s tem tudi ostalim. Saj v tako hitrem času, kot živimo, v krizi, ki jo predstavljajo današnje razmere, vidim smisel svojega ustvarjanja v tem, da nekomu vsaj malo polepšam trenutek in dan.

Lahko bralcem Glasila opišeš, kako nastanejo tvoji izdelki?

Hiške so narejene iz treh vrst peska, nato pa jih polepšam s servietno tehniko. Doma imam polno 'boršo' serviet. Motiv serviete je lahko naključen, vsak najde nekaj zase, lahko pa ga prilagodim tipu osebnosti, priložnosti, ...

Pri oknu pa je zelo pomembno, katero in kakšno stanovanje bo krasil, zato ga je treba še posebej skrbno in pozorno dodelati. Izdelovanje okna pa je precej dolgotrajno. Okenca se delajo tri tedne, kar vlijem, se suši ... vse se suši v naravi, zato je v veliki meri odvisno od vremena, da delam po korakih. Vlijem po kalupih, dodam rožice in potem vlijem maso za steklo, kar se suši tudi do tri dni, kjer spet vlaga igra pomembno vlogo. Izdelek tudi polakiram, da ne pusti madeža na steni.

Angelčki pa so iz cimeta in koščkov blaga in lesenih kroglic za glavo. Pred kratkim pa sem začela izdelovati angelčke iz blaga. Samo izdelovanje ni dolgotrajno, ampak teh stvari ne delam vsak dan, ker nisem vsak dan na volji. Ker angelček nosi neko sporočilo, ga rada ustvarjam več časa, zato izdelke

Foto: Danijel Olivo

velikokrat popravljam, ker bi rada, da je boljši. Obenem pa se zavedam, da lahko izdelek naredim slabši. Zato hiške velikokrat pustim take, kot so, ker so ljudem všeč.

Moji najlepši izdelki pa nastanejo, ko sem dobre volje in veliko jih podarim, da ljudje vidijo, koliko mi pomenijo. Koliko truda sem vložila ... pravzaprav je to še najmanj, ... Ko ustvarjam, se imam lepo in rada vidim, kako s tako pozornostjo polepšam dan tudi drugim, da bodo vedeli, da sem mislila nanje, da sem zanje ustvarjala in ob tem uživala. In mislim, da je v tem smisel!

In ne pozabite pogledati skozi okno, za majhnimi, simpatičnimi angelčki, pa ne proti nebu, ampak okrog sebe... tam boste našli hiško ... hiško, kjer se godijo le lepe stvari ... in tam bo zagotovo Andreja, ki bo s svojimi izdelki in predlogi pomagala vam in vašim najbližjim polepšati dan z unikatnimi pozornostmi, ki bodo za vedno krasile vaš dom in imele prostor v vašem srcu.

Sara Krošelj

Od Evrope do Rusije in Amerike

Petra Peršolja, pianistka

Petra je majhno, drobceno dekletce, preprosto in izjemno veselo. Njen smeh, njena nadarjenost in delavnost, njena odprtost, jo je popeljala v višave. Izobraževala se je in koncertirala po Evropi, Rusiji in Ameriki. Hvaležna je staršem, ki so ji omogočili izpolnitev njenih sanj, hvaležna je življenjski poti, ki jo vodi, in odprta je za vse, kar še prihaja. Odhaja na Havaje, v Honolulu.

Petra, domačini te že poznamo, spremljamo tvojo pot, pa vendar še enkrat, kako si začela?

S šestimi leti sem se začela učiti klavir pri Mariji Šaver, potem nadaljevala v glasbeni šoli, šla v srednjo glasbeno v Koper in istočasno bila dijakinja gimnazije. Nato sem odšla na študij v Ljubljano na Akademijo, kjer me je pod mentorstvo vzela prof. Tatjana Ognjanovič, nato sem se izobraževala v Rusiji, z enoletno Erasmus izmenjavo na Finskem pa sem zapolnila svoj čas študija. Tik pred zaključkom akademije pa sem spoznala prof. Vedo Zupančič. Povabila me je na festival v Minnessoto. Ker sem mislila, da je Slovenka, sem ji pisala kar v slovenščini. Je pa Američanka, njeni

predniki pa so res Slovenci. Je velika mecenka pianistom z vsega sveta. Nudila mi je štipendijo, prebivališče in možnost nastopanja, v uporabo pa nam je dala tudi avto. V njeni hiši nas je bivalo osem študentov z vseh kontinentov. Prof. Veda pa je bila tudi naša profesorica na univerzi, uspešno pa je prevzela tudi vlogo matere. Ko zaključiš študij, ti tudi pomaga najti zaposlitev. Za diplomante iz Univerze Roawan iz New Jerseyja je dovolj zanimanja kjerkoli v svetu!

Koliko dela je potrebno opraviti, da ti uspe priti na Univerzo v New Jerseyu?

Ključen je bil rezultat nastopa v Minnessoti. Do tja pa je že dolgo prehojena pot. Pot študija v Ljubljani,

izobraževanja v Rusiji, na Dunaju in na Finskem, in številni samostojni koncerti in skupni nastopi, nagrade, doma in v tujini. Uspešno pa moraš opraviti tudi izpit iz angleščine.

Vse to pa verjetno ni dovolj! Ob trdem delu in izobraževanju je verjetno potreben tudi talent. Potrebno je imeti nekaj več v tej poplavi pianistov, verjetno je potrebno imeti zelo močan občutek za glasbo, veliko prefinjenost in specialnost?

V življenju se je treba prav odločiti. Moraš vedeti, kaj si res želiš delati in pri tem vztrajati. Veliko dela je vloženega, vendar meni ni težko. Nasprotno, uživam. Hvaležna sem staršem, ker so mi ves čas pomagali na tej poti, tudi sami vložili v to

veliko časa in denarja. Še sedaj mi kdaj pomagajo, čeprav si služim denar že dolgo tudi sama.

Kako se študij v Ameriki razlikuje od študija pri nas?

Mislim, da se razlikuje tako zelo, da ju težko primerjaš! Glasbenik mora študirati tudi naravoslovje, matematiko, praktično vse. Študirala sem tudi ruščino, španščino, astronomijo, kitaro, jazz balet ... Na predavanjih ne smeš manjkati več kot dvakrat, ne smeš priti niti enkrat brez naloge, redno opravljaš teste. Študij je zahteven in resen ves čas. Ko pa vse to opraviš, znaš tudi za zaključne izpite. Veliko se najema tudi kredite za uspešno dokončanje študija. Poleg študija večina študentov tudi dela, da uspe poplačati bivanje, življenje in študij. Veliko, zelo veliko se dela, ni lahko zaključiti študija in ni lahko uspeti. Študij se razume kot naložba za nadaljnje življenje. Študij v Ameriki je zelo resno delo!

Petra, kako služiš denar?

Joj, v Ameriki študentje veliko delajo! Študirajo, pa tudi delajo, da si plačujejo študij, saj je izobraževanje izjemno drago. Študentom pri nas se niti ne sanja, kako težka je pot do izobrazbe drugje po svetu. Poučujem učence od treh do šestnajst let. Letos je bila ena moja šestnajstletna učenka sprejeta kar na tri univerze in to je potrditev mojega dela. Veliko delam tudi kot korepetitorica, igrala sem že v številnih muzikalih, veliko je različnih nastopov. V cerkvah, koncertih, sprejemih ... Nikoli ne veš, kdaj in komu boš igral. Včasih se je treba odpraviti tudi v eni uri! Igrala sem že tudi zelo zanimivim družbam. Se pa tu tudi dobro zasluži. Seveda pa potem primanjkuje časa za študij.

Živiš pa tudi v centru dogajanj, tako da si imela verjetno priliko slišati že tudi številne znane avtorje?

V naši bližini so največji kulturni centri sveta. V te dvorane pride po nekaj tisoč obiskovalcev! In vsak veliki umetnik želi gostovati tam. Največja dvorana na svetu je Carnegie Hall v New Yorku, nato pa Kimmel Centre v Philadelphii in mi imamo do teh centrov eno uro z vlakom. Karte za te koncerte so astronomsko drage, nam študentom, pa je to omogočeno obiskati po zelo primernih cenah. Tudi na našo Univerzo prihajajo svetovno pomembni izvajalci. Imam srečo, mnogo izvajalcev svetovne smetane, od orkestrrov do solistov sem že poslušala in mnogo tudi srečala.

Petra, kako pa da si se sedaj odločila za nadaljnje izobraževanje in delo na Havajih?

Letos januarja sem delala izpite na Univerzi v Kaliforniji, v LA. Na Univerzi of KAIRVINE sem bila sprejeta. Nudili so mi štipendijo in možnost koncertiranja. Ker pa je tam vse izjemno drago, bi morala imeti za življenje okoli 5.000 USA, zato sem se med mnogimi drugimi možnostmi odločila pač za to varianto. Študirala bom naprej na Univerzi v Honoluluju in poučevala. Ponudili so mi mesto asistentke in polno štipendijo za dve leti.

Kakšen vtis pa si dobila o življenju v Ameriki?

V družbi, kjer sem se gibala, je standard povsem drug, povsem drugačno pa je tudi življenje in

razmišljanje. Že mladi se razselijo po svetu, tako da imajo malo stikov ali pa tudi nikakršnih z domačimi. Niso navezani med seboj in niso navezani na stvari. Zelo veliko se selijo in prikladno je, da nimaš veliko lastnine za preselitev. Najboljše je imeti le potovalko in greš. Doma se ne kuha, ni časa. Vsi se borijo za svoj prostor pod soncem. Je se predvsem hitra hrana, veliko je debelosti že med študenti. Čutiti je veliko odtujenost, ni prijateljstev, zato se ljudje vključujejo v bratovščine in sestrščine, da imajo ob koncu tedna sploh lahko kam iti. Boj za uspeh, za preživetje in odtujenost zaznamujejo to družbo.

Kje se vidiš v svoji prihodnosti? Videla si velik del sveta, spoznala veliko pomembnih ljudi. Ali se nameravaš odpovedati svetovljanstvu in postati vaška učiteljica klavirja?

Verjetno ni smisel študija v tem, da bi učila klavir v nekem majhnem mestu v Sloveniji. Zelo smo navezani s starši in bratoma, in vsem je hudo, ko odhajam. Toda ta nemir, ki je že vsa leta v meni, me žene naprej. Morda sem se že rodila s to močno željo po novem, po več. Kdo ve! Želim še spoznavati nove kraje in ljudi, želim si še več znanja in ustvarjanja. Vedno pa bo moj varen pristan moj dom in naša družina v Šempetru. Vedno, vedno se bom vračala!

Dora Levpušček

Plesni uspehi Nastje Bremec in Michala Rynie

Nastja, hči Jasmine in Dušana Bremca, je začela plesati pri ranih šestih letih. Sprva se je izpopolnjevala v domačem društvu, nato pa nadaljevala v Baletnem oddelku Glasbene šole Nova Gorica. Že kot otrok je spoznala, da želi svoje življenje "preplesati". Njena plesna kariera se je ob izdatni podpori staršev začela že zelo zgodaj. Ves čas je napredovala. Dosegala uspehe, pohvale, priznanja ...

Nastja se je odločila za šolanje na Umetniški gimnaziji v Ljubljani, smer sodobni ples. Vzporedno pa je obiskovala tudi Srednjo baletno šolo. Ves njen čas je bil torej posvečen le eni ljubezni, plesu. Po končani maturi je odšla na izobraževanje v Rim, kjer je v družbi priznanih italijanskih **koreografov Maura Astolfija in Erike Silgoner** spoznavala nove sodobne plesne tehnike, hkrati pa se je prvič soočila z izkušnjami samostojnega življenja v tujini.

Življenje v Rimu je bilo nekaj prav posebnega. V tem polletnem obdobju je nadgradila svoje plesno

znanje, veliko pa se je naučila tudi o življenju. Večkrat je pogrešala svoje starše in prijatelje. Vendar ni bil še čas za vrnitev v Šempeter. Nastjo je pot peljala naprej. Odločila se je, da bo študij plesa nadaljevala v evropsko najbolj priznani akademiji za ples **CODARTS Rotterdam Dance Academy v Rotterdamu**. Na avdiciji je premagala hudo konkurenco, v kateri se je zvrstilo kar 900 vrhunskih plesalcev z vsega sveta. Še

več. Zaradi njenega izrednega talenta je bila sprejeta neposredno v tretji letnik. In tukaj se zgodba pravzaprav začne ...

Michalova pot v Rotterdam

Michal je svojo plesno pot pričel s hip hopom v svojem rojstnem mestu Wrocław na Poljskem. Zaslovel je kot **petkratni svetovni prvak** v tej plesni zvrsti, kasneje pa tudi kot dvakratni

nizozemski državni prvak. Na Poljskem je kot plesalec sodeloval v gledališki igri in odrski čar ga je takoj prevzel. Rotterdamska akademija je bila zanj edina logična izbira. Kot študent je bil izjemno uspešen in kmalu je s svojim avtorskim solo plesom nastopal v plesnih predstavah, ki so jih oblikovali svetovno uveljavljeni koreografi. Je tudi eden izmed redkih študentov te akademije, ki je prejel **štipendijo Corrie Hartong**, ustanoviteljice rotterdamske plesne akademije.

Srečanje z Nastjo

Velikokrat radi rečemo, da nam je nekdo usojen. Ali to drži tudi za Nastjo in Michala, presodite sami. Res pa je zanimivo, da sta se srečevala že pred študijem na Nizozemskem. In to celo v Sloveniji. Nastja je namreč obiskovala poletne delavnice hip hopa v Izoli, ki jih je vodil prav Michal. Njuna pot se je križala tudi v Rimu, saj je Michal tudi tam vodil delavnico hip hopa, ki pa je bila zaključena ravno ob njenem prihodu v Rim, tako da se tam nista uspela srečati. Na akademiji pa sta se pobliže spoznala, ko sta bila izbrana za skupni plesni projekt.

Skupaj na samostojno plesno pot

Ob zaključku šolanja sta bila oba vključena v delo uglednega nizozemskega plesnega ansambla **Scapino Ballet Rotterdam** in nastopila na številnih nizozemskih odrih. Priznavata, da je bila velika čast zaplesati v tako imenitnem državnem ansamblu, a je bila želja po lastnem ustvarjanju vsekakor močnejša. Konec leta 2009 sta se

odločila za samostojno plesno pot kot **M&N Dance Company**. Istega leta pa sta bila kot koreografa objavljena na nacionalno nizozemsko televizijo. Sodelovala sta v zelo priznanem showu **“So You Think You Can Dance”**, ki je sicer poznan po vsem svetu.

Že v času bivanja na Nizozemskem sta namreč ustvarila prvi celovečerni projekt **“Dust in the Wind”**, ki je bil premierno predstavljen v Lantaren teatru v Rotterdamu in kasneje v Korzo teatru v Haagu in številne pozitivne kritike in pohvale so bile le še potrditev njune odločitve. Ne glede na to pa se njuni stiki s tamkajšnjim teatrom in samo akademijo niso nikdar prekinili. Še vedno se vračata kot gostujoča pedagoga in koreografa na rotterdamski akademiji, s svojimi projekti pa gostujeta na tamkajšnjih odrih. Tesno sodelujeta z **Društvom baletnih umetnikov Slovenije**, in vsako leto nastopata na Gala večeru novih baletnih koreografij in gostujeta po največjih odrih Slovenije.

Januarja letos sta imela v koprodukciji Cankarjevega doma in De Gouvernestraat teatra iz Rotterdama **predstavo The MYTH** v Cankarjevem domu. Požela sta številne pozitivne odzive v Ljubljani, Rotterdamu, Beogradu in Novi Gorici. Že prihodnji mesec pa ju bomo lahko občudovali v modnem spektaklu znanih zgodovinskih osebnosti **Krojači sveta – Funeral Fashion Show**, ki bo premierno predstavljen na odru Slovenskega narodnega gledališča v Novi Gorici.

Mala Nastja.

Več kot 2 milijona ogledov njihovih plesnih filmov

Nastja in Michal snemata tudi krajše plesne filme, ki jih nato objavita na svojem Youtube kanalu. Doslej beležita že okrog 2,3 milijonov ogledov! In še ju bomo lahko gledali: na naše zaslone že jeseni prihaja njun plesni portret, ki bo predvajan na slovenski nacionalni televiziji. Omenjeni filmček pa je bil izbran za otvoritev mednarodnega filmskega festivala v Sankt Petersburgu.

S plesom želita še naprej pripovedovati zgodbe

Nastja in Michal pravita, da s plesom pripovedujeta zgodbe, tudi njune. V večini projektov se izkazuje in prepleta predvsem odnos moški – ženska. Predstava je popolna, ko jima uspe prebuditi čustva občinstva, ko začutita, da se je zgodba dotaknila gledalca. In prav navdušenost občinstva je največje priznanje. Velik poudarek pa dajeta tudi ustvarjanju **lastnega plesnega izraza**, poimenovanega **fusion**, ki je preplet različnih plesnih tehnik in menjave dinamike gibov, s čimer skušata doseči emotivnost plesnih fraz. Njun stil je na nek način že prepoznaven kot **plesna govorica M&N** in zahteva visoko tehnično dovršenost in fizično moč. Prav zaradi tega njun dan ne mine brez vadbe joge in baleta.

Poljak v Šempetru

Res da je Michal veliko potoval, res pa je tudi, da se je nenazadnje

The MYTH - plesni performans.

ustalil v Šempetru. In kako se mu zdi? V vsem tem času je z velikim zanimanjem spoznaval lepote Slovenije. Navdušuje ga neokrnjena narava, pa tudi sama goriška lokacija, ki ponuja bližino morja in Alp. Navdušuje ga prijetna mediteranska klima in prijazni ljudje. Priznava, da ga je po šestih letih življenja

na Nizozemskem, vnovična preselitev močno zaskrbelo, a je takoj ob prihodu v Šempeter začutil dostopnost, prijaznost in toplino ljudi, zato so prvi vtisi popolnoma razblinili zaskrbljenost. Zelo hitro se je naučil slovensko, Šempeter pa je sprejel kot svoj domači kraj.

*Dora Levpušček,
Barbara Skorjanc*

ZAPLEŠITE V NOVO SEZONO Z **M&N DANCE COMPANY** NA NOVI LOKACIJI V **EDA CENTRU**

EDA DANCE STUDIO NOVA GORICA
HIP HOP IN MODERN Z
MICHALOM RYNIA IN NASTJO BREMEC
ZA OTROKE, MLADINO IN ODRASLE

VEČ INFO NA:

WWW.MICHALNASTJA.COM

TEL: +386 (0)40 641 922

Z VAJAMI PRIČNEMO **24. SEPTEMBRA 2012**

DANCE COMPANY

Ljubiteljska kultura izobražuje

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti spodbuja razvoj, ustvarjalnost in strokovnost na področju ljubiteljskih kulturnih praks. Naloge izpostavlja kulturno, socialno in geografsko zaokroženega območja so organizacija preglednih prireditev in izobraževalnih programov s ciljem spodbujanja, uveljavljanja ter kreativnega in kakovostnega delovanja kulturnih društev.

OI JSKD Nova Gorica, ustanovljena za področje občin Šempeter-Vrtojba, Renče-Vogrsko, Miren-Kostanjevica, Nova Gorica, Kanal, Brda, poleg ustaljenega prireditvenega programa posebno pozornost namenja pestri in kvalitetni ponudbi izobraževalnih oblik.

S programom **zborovodske šole** se je zgodil kakovostni izvedbeni vidik najbolj razširjene prostočasne dejavnosti v okolju – zborovske glasbe. Šola sodi v verificiran program izobraževanja glasbenih pedagogov. Vodili so jo odlični zborovodje: Marko Munih, Franka Žgavec, Nini Kompare Volasko.

Gostili smo **instrumentaliste** pod naslovom MusicaCreativa. Imeniten način izobraževanja za mlade godbenice in godbenike. "Delavnica za **gledališke** in druge govorce", pod vodstvom strokovnjakinje Alide Bevk, je bila namenjena gledališčnikom. Odziv je presegel pričakovanja in seminar smo spomladi ponovili. V soorganizaciji s plesnim društvom Terpsihora, plesnim centrom Šempeter-Vrtojba, ob pomoči občine, deset let pripomoremo k izvedbi izobraževalnih programov s področja **plesa** – Plesno poletje. V paleto ponudbe plesnih tehnik z mentorji iz vsega sveta je vsakokrat vključenih preko 200 plesalcev, ki z vzporednimi programi plesnih predstav dodobra "razgibajo" občinsko središče.

Poletna šola vizualnega je posebna oblika izven šolskega usposabljanja za uporabo sodobnih metod snemanja avdiovizualnega gradiva. V soorganizaciji Avdiovizualnega

laboratorija ZRC SAZU in JSKD je **filmska** šola potekala v Novi Gorici 15 let.

Organiziramo vrsto programov **likovnega** izobraževanja. Pod vodstvom akademskih slikarjev Aleksandra Pece in Klemna Bruna: figura in tihožitje ter portret; se je izobraževala vrsta ljubiteljskih slikarjev. Navdušila je tudi kiparska delavnica Nike Šimac in Likovna ustvarjalnica za najmlajše.

Likovna predavanja, navezujoča se na praktične tečaje, so pripravili Blaž Erzetič, multimedijski ustvarjalec, ter umetnostni zgodovinarke Nataša Kovšca in Petra Paravan.

V okviru festivala ljubiteljske kulture smo organizirali likovni extempore za odrasle in otroke z izborom nagrajenih likovnih del in likovno razstavo udeležencev.

Z ZKD smo pripravili predavanja s področja **literature** – sodobnega pesništva. Predavatelj David Bandelj je pritegnil lepo število poslušalcev.

V letošnji sezoni želimo programe še približati uporabnikom. Pred izidom je brošura z naborom zanimivih igralnic in delavnic, namenjenih

otrokom (lutkovna in likovna ustvarjalnica, glasbena igralnica, ustvarjalnica filmske animacije), in odraslim (likovna šola, zborovodska šola, literarna šola, gledališke delavnice, predavanja ...). Vse programe bodo vodili zanimivi in strokovno podkovani mentorji.

Maja Jerman Bratec

Otroška gledališka ustvarjalnica.

Likovni tečaj s Klemnom Brunom.

Poletna šola vizualnega.

01. 10. 2012 **SIMFONIČNI ORKESTER RTV SLOVENIJE**
Anton Nanut, *dirigent*
Ivan Skrt, *klavir*
Koncert v sodelovanju s festivalom Kogojevi dnevi
05. 11. 2012 **BEOGRAJSKI GODALNI ORKESTER**
»DUŠAN SKOVAN«
Mojca Zlobko Vajgl, *harfa*
03. 12. 2012 **GODALNI KVARTET PAVEL HAAS**
21. 01. 2013 **ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE**
Simon Krečič, *dirigent*
Eva Nina Kozmus, *flavta*
18. 02. 2013 **TATJANA BLOME, klavir**
18. 03. 2013 **VOKALNA AKADEMIJA LJUBLJANA**
Stojan Kuret, *dirigent*
08. 04. 2013 **KOMORNI GODALNI ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE**
Sara Rustja, *klavir*
13. 05. 2013 **PIHALNI ANSAMBEL »Različnost tradicij«**
Milena Lipovšek, *flavta*
Cristiano Alves, *klarinet*
Jure Hladnik, *klarinet*
Fabio Cury, *fagot*
Peter Whelan, *fagot*
Luiz Garcia, *rog*
Boštjan Lipovšek, *rog*

**KULTURNI DOM
NOVA GORICA**

T 335 4016

E blagajna@kulturnidom-ng.si

W www.kulturnidom-ng.si

FILM
FILMSKO GLEDALIŠČE

19. 10. 2012 **Fant s kolesom**, Jean-Luc, Pierre Dardenne (2011)
26. 10. 2012 **Habemus Papam: Imamo papeža**, Nanni Moretti (2011)
16. 11. 2012 **Cezar mora umreti**, Paolo, Vittorio Taviani (2012)
23. 11. 2012 **Ime mi je Li**, Andrea Segre (2011)
30. 11. 2012 **Le Havre**, Aki Kaurismäki (2011)
21. 12. 2012 **Koža, v kateri živim**, Pedro Almodóvar (2010)
11. 01. 2013 **Umetnik**, Michel Hazanavicius (2011)
18. 01. 2013 **Viharni vrh**, Andrea Arnold (2011)
25. 01. 2013 **Ločitev**, Asghar Farhadi (2011)
01. 02. 2013 **Melanholija**, Lars von Trier (2011)
15. 02. 2013 **Zaklonišče**, Jeff Nichols (2011)
22. 02. 2013 **Oslo, 31. avgusta**, Joachim Trier (2011)
01. 03. 2013 **Pogovoriti se morava o Kevinu**, Lynne Ramsay (2011)
08. 03. 2013 **Sramota**, Steve McQueen (2011)
22. 03. 2013 **Alpe**, Yorgos Lanthimos (2011)
05. 04. 2013 **Potomci**, Alexander Payne (2011)
19. 04. 2013 **Ženska, ki poje**, Denis Villeneuve (2010)
26. 04. 2013 **Drevo življenja**, Terrence Malick (2011)

Glasbeni abonma:

Vpis: od 3. do 28. septembra 2012

Cene abonmajev: 36€ - 79€

Posamezni koncerti: 10€ - 15€

Filmski abonma:

Vpis: od 26. septembra do 18. oktobra 2012

Cene abonmajev: 40€ - 60€

Posamezni filmi: 3€ - 5€

Če želite redno prejemati brezplačna e-obvestila o prireditvah Kulturnega doma Nova Gorica, nam sporočite svoj e-naslov in področje vašega zanimanja (glasba, film ali likovna umetnost) na pr@kulturnidom-ng.si.

SNG Nova Gorica

V letošnji gledališki sezoni smo **abonma 2012/2013** poimenovali **Sol življenja**. Zakaj? Ker je Sol življenja okus našega vsakdana, smisel našega bivanja. In tu in tam je treba "pretresti", spremeniti, preoblikovati ta "naš smisel". Zato smo v Sol življenja dodali ribo Faroniko, ki je po ljudskem verovanju stresla zemljo, ko se je premaknila v globinah morja. Tako je to pravišnja prisposoba – pretresimo smisel svojega bivanja in uzrimo prvinsko lepoto in resnico. Gledališče ju podarja.

Na velikem odru SNG Nova Gorica bodo vznemirjale čute in bistrile duha naslednje predstave: romantična komedija **FILUMENA MARTURANO**, modni spektakel znanih zgodovinskih osebnosti **KROJAČI SVETA – FUNERAL FASHION SHOW**, narodna igra s petjem **ROKOVNJAČI** in komedija o drami **GOZD**. Na malem odru pa bodo oživele predstave **VDOVIN ZMENEK, BOGASTVO, LJUDOŽERSKI PLES** in predstava za najmlajše **ZAJTRK**.

Zanimive in pestre predstave vas pričakujejo. In ker bi radi, da bi bila

gledališka umetnost čim bolj dostopna, nudimo tudi ugodne abonmaje. Spomnimo, abonma je najugodnejša pot do gledališke predstave. Pri rednih abonmajih si lahko ogledate predstavo že za 9 EUR, kar je samo polovica vstopnice v redni prodaji. Ob obstoječih ugodnostih za naše abonente iz prejšnjih let pa imamo v letošnji sezoni še dve novi ugodnosti:

- v vseh rednih abonmajih in abonmaju **Premiera je za isto ceno kot lani ena predstava več**,
- **vsi abonenti prejmejo darilo: brezplačno predstavo (izberejo med štirimi ponujenimi predstavami).**

Abonma lahko vpišete do 29. septembra, prav tako pa vpisujemo tudi abonmaje za **Nedeljska gledališka srečanja, Goriški vrtiljak in Gledališke igralnice**.

Vpis Študentskega abonmaja pa je od 1. do 26. oktobra 2012.

Urniki blagajne v času vpisa abonmajev
Blagajna gledališča je odprta vsak delavnik od 10.00 do 12.00 in od 15.00 do 18.00 ter uro pred pričetkom predstav, ob sobotah pa od 10.00 do 13.00.
(T 05 335 22 47,
E blagajna.sng@siol.net)

Več na www.sng-ng.si.

Sol življenja

Prva premiera v novi sezoni je romantična komedija **FILUMENA MARTURANO** italijanskega gledališkega in filmskega ustvarjalca Eduarda de Filippa. Filumena po petindvajsetih letih koruzništva s premožnim Domenicom spozna, da se namerava njen lahkoživi "gospodar" poročiti z mlado smrklo. Razžaljena se odloči za prevaro ... Kakšen bo razplet? Pridite in ugotovite.

ponovitev bolezenskih težav. Uporabnikom pomagamo vzdrževati ugodno počutje, zmanjšujemo posledice bolezenskih težav in potrebo po institucionalni pomoči.

Z različnimi akcijami se trudimo spremeniti tudi pogled družbe na psihične bolezni. Stigma je rak, rana celotnega sistema duševnega zdravja. Ni naključje, da se stvari prav na tem področju najtežje premikajo. Predsodki do duševno bolnih se danes ne kažejo več s tem, da bi te ljudi odkrito stigmatizirali, ampak se to kaže v izogibanju. Problemom in ljudem. Zaradi te odrinjenosti se jim tudi ne pomaga pravočasno. Če si zlomiš nogo, greš k zdravniku, če imaš psihične težave, se težje odločiš, ker se bojiš stigmatiziranja v družbi.

Vsak 3. Slovenec ... Preprečimo!

10. oktober je svetovni dan duševnega zdravja. Duševno zdravje je eden glavnih javnozdravstvenih problemov v svetu, saj za različnimi oblikami duševnih motenj trpi 30 odstotkov svetovne populacije. Napovedi strokovnjakov kažejo, da bo depresija do leta 2020 postala najpogostejši vzrok bolezni v razvitem svetu in da je prevalenca duševnih motenj med vsemi boleznimi v najbolj strmem porastu.

Duševno zdravje ljudi je še zlasti ogroženo v zadnjem času, ko se zaradi svetovne gospodarske recesije vsakodnevno srečujemo z vsakodnevnimi odpušcanji delavcev ter s propadom številnih podjetij. Dolgotrajna brezposelnost ter črnogledne napovedi v ljudeh povzročajo številne stiske, ki lahko v nekaterih primerih povzročijo nastanek duševnih motenj. Znano je, da število depresivnih in anksioznih motenj narašča, narašča pa žal tudi število samomorov.

ŠENT – Slovensko združenje za duševno zdravje je neprofitna, prostovoljna organizacija, ki z različnimi akcijami in programi destigmatizacije opozarja širšo javnost o pomenu duševnega zdravja v družbi ter o vseh posledicah in razsežnostih tega problema.

Novogoriška enota Severnoprimskega Centra za duševno zdravje v skupnosti, ki je zaživel pred 12 leti, dnevno obišče od 30 do 40 ljudi s težavami

v duševnem zdravju (vseh obiskovalcev je 190). Sedaj deluje v novih preurejenih prostorih, na C. Prekomorskih brigad 32, v Šempetru pri Gorici. Modra hiška, v kateri je delovala Šempetrska podružnica novogoriške Glasbene šole, tako ni ostala prazna.

Osnovni namen Dnevnega centra je omogočiti uporabnikom lažjo in hitrejšo psihosocialno rehabilitacijo. Tukaj so jim na voljo različne izobraževalne, interesne in ustvarjalne delavnice ter aktivnosti za vzpostavitev in krepitev socialne mreže, marsikdo pa pride le zaradi druženja. Še posebej pomembna pa je individualna strokovna obravnava vsakega posameznika, pri čemer želimo poudariti pozitivne lastnosti vsakega posameznika in ga še dodatno motivirati. Takšne dejavnosti so poleg zdravljenja zelo pomembne, ker preprečujejo

Težave v duševnem zdravju lahko prizadenejo vsakega izmed nas!

In naša skupna odgovornost je, da to preprečimo. V Dnevnem centru – enota Nova Gorica bomo na dan duševnega zdravja v znak solidarnosti, prevzemanja skupne odgovornosti za dobrobit vseh ter za ozaveščanje delili mimoidočim simbolne zelene pentlje. Slogane in pentlje v elektronski obliki bomo poslali širši javnosti tudi v e-obliki, in vsak bo lahko svojo pentljo izrezal in si jo v znak solidarnosti pripel na računalnik, obleko, torbico ... Pravzaprav je to tudi čas, ko bi bilo prav, da poleg skrbi za naše telesno zdravje, posvetimo svoje misli tudi našemu duševnemu zdravju in duševnemu zdravju svojih bližnjih.

Margerita Humar,
vodja CDSZ Severno primorske regije

Miroslav Kompare, kleni 92-letnik.

In minila so leta

Avtor knjige Šempeter skozi čas, g. Jožko Martelanc, je zapisal: "Preteklosti ni mogoče zanikati in ne izbrisati, še manj spremeniti ..." Tako je, spomini lahko zbledijo, dejstva pa ostanejo.

V naši občini imamo več kot trideset občank in občanov, ki so že dopolnili 90 let.

Je že res, da na mladih svet stoji, vendar je še kako prav, da prisluhnemo našim najstarejšim občanom, katerih generacija je opravila pionirska dela pri obnovi porušene domovine.

Moj sogovornik je bil gospod **Miroslav Kompare**, ki ga prav nič ne moti, če mu rečeš tovariš Miro. Z njim sem se pogovarjal nekaj dni pred njegovim **92. rojstnim dnevom**. Dolgoletni član Društva upokojencev in Krajevne organizacije zveze borcev za vrednote NOB Šempeter je naš spoštovanja vreden krajan. Zanj bi lahko rekli, da je kot ogromno drevo, ki ima korenine v Ajdovščini, deblo in krošnja pa sta v Šempetru in Rožni Dolini. V Šempetru si je s pokojno ženo Vilmo ustvaril dom. Ima dve hčeri in v njegovi bližini odrasčajo vnukinja in trije vnuki.

Miro je rojen leta 1920. Takrat je bila 12. 11. 1920 med kraljevino SHS in kraljevino Italijo podpisana Rapalska pogodba, ki je postavila med državama mejo in Primorska

je za celih 25 let prišla pod Italijo. Gentilejeva šolska reforma je Mirovi in tudi naslednjim generacijam ukinila slovensko šolo, prepovedala uporabo materinega jezika in s tem poskušala vzeti Primorcem dušo. Zato je Miro osnovno in trgovsko šolo končal v italijanskem jeziku. Po kapitulaciji Italije se je, z veliko iznajdljivostjo, izognil nemškimi zasedam in je bil prvi, ki se je vrnil iz italijanske vojske domov. Miro se je, kot večina Primorcev, ki se je takrat odločala med peklom, ki ga je prinašal nacifašizem in upanjem za boljši jutri, odločil za boj za svobodo.

Najlepše spomine pa ima na službovanje v podjetju Primorje Export, v katerem je delal vrsto let. Spadal je v najožji krog graditeljev razvoja podjetja Primorje Export, saj je bil direktor uvoza, večkratni predsednik delavskega sveta in predsednik Centralnega delavskega sveta. Ob tej priliki naj omenim, da se je pozneje Primorje Export razvilo iz že decembra 1949 ustanovljenega podjetja "Izvozno – uvozno podjetje Šempeter pri Gorici". Svoj sedež je imelo v prostorih današnjega "farovža". Prvi direktor je bil Šempetrc, Alojz Martinuč. Med prvimi sodelavci hitro razvijajočega se Primorja Exporta, ki se je preselilo v Rožno Dolino pa so bili še naslednji Šempetrci: Julij Gorjan, Maks Reščič, Savo Ferfolja, Franc Silič,

itd. ter Vrtojbenec Franko Černe.

Primorje Export je bilo celih štirideset let najuspešnejše izvozno-uvozno podjetje v Sloveniji in Jugoslaviji s predstavnostmi v vseh republikah bivše države in v tujini (Italija, Jordanija). Začelo se je z izvozom živine, lesa in kmetijskih proizvodov ter uvozom nujnih rezervnih delov, strojev, koles, avtomobilskih gum, kamionov, avtomobilov in blaga za široko potrošnjo. Kot zanimivost: **bili so prvi, ki so uvozili prvi televizor v Jugoslavijo - leta 1954 - in zaposleni prvi gledali televizijski prenos nogometne tekme**. Danes pa se Miro z grenkobo sprašuje, kako je moglo tako zdravo podjetje tako klavrno končati?

Miro Kompare ima kljub častitljivi starosti, ki ji šempetrski upokojenci raje rečemo dolgoživost, še vedno zavidanja vreden spomin, ki ga podkrepi s fotografijami in tudi pol stoletja starimi zapiski in potrdili. Pozorno in tudi zaskrbljeno spremlja današnje dogajanje v državi in v svetu, vendar ostaja optimist. Še vedno ima veselje za filatelijo, numizmatiko, fotografijo in tudi snemalna kamera mu je ostala priljubljen hobi.

V imenu članov Društva upokojencev in Krajevne organizacije ZB ter vseh prijateljev mu želim, da bi še naprej ostal tako prijeten sogovornik.

Zvonko Mavrič

Miro v mladih letih.

Tone Kralj, Guido Cadorin in Anton Zoran Mušič

Guido Cadorin, Sv. Peter, Šempeter, ž.c. sv. Petra, 1928 (izrez).

Življenje in ustvarjanje Toneta Kralja (1900–1975), rojenega v dolenskem Vrhpolju, sta tesno povezani s Primorsko, kamor je umetnik prvič zašel že leta 1921, ko je poslikal cerkev na Premu, in kamor se je vseskozi vračal, vse do svoje starosti, saj je zadnje posege opravil le nekaj let pred smrtjo. Zato nas ne preseneča, da sta tudi v šempetrski cerkvi ohranjeni dve njegovi deli: leseni kip *Srca Marijinega* na levem stranskem oltarju in poslikava niše nekdanj nad krstnim kamnom s prizorom *Jezusovega krsta v Jordanu*. Deli nista datirani, a sta po vsej verjetnosti nastali še v medvojnem obdobju, ko je cerkev dobila celotno likovno in liturgično opremo. Ne glede na te okoliščine je bil Kralj, kot vsak umetnik, pozoren tudi na ustvarjanje svojih sodobnikov in si je v Šempetru ogledal tudi sliko nad glavnim oltarjem, ki jo je leta 1928 podpisal benečan Guido Cadorin (1892–1976). Kralj je italijanskega slikarja gotovo poznal po slovesu, a najbrž tudi osebno, saj se je udeležil treh zaporednih beneških Bienalov v letih 1926, 1928 in 1930. Na mednarodno prireditve ga je prvič uvrstil likovni kritik in Cadorinov prijatelj Vittorio Pica. Oltarna slika se sicer odmika od Kraljeve slogovne usmeritve, vsebinsko pa so morali slovenskega umetnika pritegniti motivi preprostega

Tone Kralj, Kostantinov krst, Pevma, ž.c. sv. Silvestra, 1934 (izrez) (Foto Carlo Sclauzero, Gorica).

ljudstva, predvsem od trdega dela fizično sklesan in proseč moški na levi, medtem ko je delovala odbijajoče poudarjena "rimskost" sv. Petra, ki je bila uglašena s takratno fašistično propagando: nenazadnje je potekala gradnja cerkve pod budnim očesom uradnikov državnega Komisariata za popravilo vojne škode. Temu poveljevanju rimske antike in njene arhitekture je Kralj neposredno odgovoril leta 1934 v cerkvi sv. Silvestra v Pevmi. V prizoru *Kostantinovega krsta*, ki se razteza čez celotno apsidalno polkupolo, je nazorno upodobil padec antičnega oz. rimskega sveta: božja strela je udarila in uničila poganski tempelj, ki mu lahko najdemo enega od likovnih vzorov ravno na šempetrskem platnu.

P.S.

Leta 1948 sta se v Benetkah poročila Anton Zoran Mušič (1909–2005) in Ida Barbarigo, Cadorinova hčerka. Mušič je do tasta gojil veliko spoštovanje in večkrat se je pohvalno izrazil o njegovem slikarskem opusu. Ker je šempetrska oltarna slika edino, javnosti dostopno Cadorinovo delo na Goriškem, lahko upravičeno domnevamo, da si jo je vsaj enkrat ogledal tudi sam Mušič.

Saša Quinzi

15. september 1947 v Šempetru

15. septembra praznujemo državni praznik priključitve Primorske k matični domovini. Na ta dan pred 65 leti so bila tako udejanjena določila Pariške mirovne konference z dne 10. februarja istega leta. Priključitev je primorsko ljudstvo pričakalo z navdušenjem, kakršnega ni pokazalo nikoli prej in tudi ne pozneje. V vseh krajih na Primorskem so tiste dni rasli slavaloki. V Šempetru so postavili kar tri: tistega ob vhodu v Šempeter (Triglav) je postavila mladina, tistega proti Vrtojbi (Lok) delavci in tistega proti Volčji Dragi (Zvezda) borci. Slike kažejo tudi podobo tedanjega središča kraja.

Joško Martelanc

SEPTEMBER

18. september, 10.00–12.00

mag. Edo Belak: Življenje – smrt – življenje – 3. del

Predavanje

Dnevni center ŠENT

Dnevni center ŠENT

19. september, 17.30

Tečaj sodobnega plesa za mladino in odrasle

(Tečaj vodi znana plesalka in

koreografinja Daša Grgič)

Terpsihora plesni center Šempeter

Vrtojba

Terpsihora plesni center Šempeter

Vrtojba

19. september, 19.00

Medeni krog

Predstavitve projekta in ogled filma

Velika dvorana Mladinskega centra

Vrtojba

Video pro d.o.o. in Občina Šempeter-
Vrtojba

20. september, 20.00

Filumena Marturano, premiera

Romantična komedija

ponovitve: 21., 26., 27., 28., 29.

september ob 20.00

SNG Nova Gorica

SNG Nova Gorica

21. september

Boreljada

8.00: Ustvarjalne delavnice na temo

Čebelica-Borelica

OŠ Ivana Roba,

podružnična šola Vrtojba in Vrtec

Sonček Vrtojba

18.00: Odprtje prenovljenih

prostorov ob balinišču v Vrtojbi

19.00: Odprtje razstave otroških

izdelkov in fotografij "Boreljade

2011"

Vrtojbenski hram

20.00: Nastop mladih domačih

glasbenih skupin

Prireditveni prostor na parkirišču

pred vrtcem v Vrtojbi

22. september

Boreljada

9.00: Ženski in moški balinarski
turnir

Balinišče Vrtojba

11.00: Test telesne pripravljenosti

Pred POŠ Vrtojba

16.00: Nogometni turnir domačih
društev

Prenovljeno igrišče POŠ Vrtojba

16.00: Odbojgarski turnir domačih
društev

Telovadnica POŠ Vrtojba

19.00: Briškuljada

Po briškuljadi sledi druženje ob

zvokih domačega ansambla

23. september

Boreljada

10.00: Sveta maša z blagoslovom
borel

15.00: Sprevod borel

Zbor borel od 14:30 dalje pri gostilni

Rutinca - bivša okrepčevalnica

Joco, sprevod po Krožni ulici,

Obmejni cesti, Ulici 9. septembra do

prireditvenega prostora pred vrtcem

17.00: Pokušina "Vrtejbenske

kuhnje" in peciva

Prireditveni prostor na parkirišču

pred vrtcem v Vrtojbi

20.00: Zabava s plesom

Prireditveni prostor na parkirišču

pred vrtcem v Vrtojbi

26. september, 16.30

Svetovni dan jezikov

Brezplačne urice jezikovnih tečajev

na LUNG-u

LUNG Nova Gorica

LUNG Nova Gorica

29. september, 10.00

Nogometni turnir ob Šempetrskem
krajevem prazniku

Nogometno igrišče na Pristavi v

Šempetru pri Gorici

Krajevni odbor Šempeter pri Gorici

29. september, 17.00

Prireditve ob Svetovnem dnevu srca

Vabljeni člani društva in njihovi

svojci. Predavanje: Možganska kap

kot posledica atrijske fibrilacije,

meritve holesterola, krvnega pritiska

in EKG, osnove prve pomoči

(predavala bo nevrologinja dr. Petja

Colja). Spremljevalni program bo

ponudil pripravo zdrave hrane,

prireditve bo obogatil kvartet

Podokničarji

Velika dvorana Mestne občine Nova

Gorica

Društvo za zdravje srca in ožilja,

Podružnica za severno Primorsko

29. september, 20.00

Gledališka predstava ob

Šempetrskem krajevem prazniku

Kulturna dvorana Šempeter pri

Gorici

Krajevni odbor Šempeter pri Gorici

OKTOBER

1. oktober, 20.15

Simfonični orkester RTV Slovenije

Anton Nanut, dirigent

Ivan Skrt, klavir

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

za abonma in izven

Kulturni dom Nova Gorica

4. oktober, 16.00

Prireditve ob tednu otroka

Pred Humanitarnim društvom KID v

Novi Gorici

Humanitarno društvo KID

4. oktober, 20.00

Krojači Sveta – Funeral fashion
show, premiera

Modni spektakel znanih

zgodovinskih osebnosti

SNG Nova Gorica

SNG Nova Gorica

6. oktober, 20.00

G. Feydeau: Odlikovanje, komedija

AGD Kontrada Kanal

Gledališka predstava iz cikla Veselo

na kubik

Kulturna dvorana v Šempetru pri

Gorici

Kulturno umetniško društvo Šempeter

10. oktober, 20.15

Pesmi Mediterana

Klarisa Jovanović, glas

Luka Ropret, klasična kitara

Art sredica

Mala dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

Kulturni dom Nova Gorica

13. oktober, 9.15

3. Gregorčičev pohod

(Šempeter, prevoz z avtom)

Start ob 10.00 pri OŠ Renče, 4 ure

hoda

Športno društvo Mark Šempeter

13. oktober, 19.00

Tanja Zajc Zupan, citre

Anja Burnik, flavta

Tomaž Vrhovnik, tenor

Dvorana Coroninijevega dvorca

Šempeter pri Gorici

Društvo žena in deklet Šempeter

14. oktober, 7.45

Banjšice

(Šempeter, prevoz z avtom)

Start ob 9.00, 4 ure hoda

Športno društvo Mark Šempeter

20. oktober, 10.00–12.00

Testiranje telesne zmogljivosti (hoja na 2 km)

Igrišče pri OŠ v Šempetru

Športno društvo Mark Šempeter

20. oktober, 20.15

Anja Bukovec, violina

Pan Ars, sekstet klarinetov

Izvenabonmajski koncert

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

Kulturni dom Nova Gorica

28. oktober, 17.00

Starosta mali princ

Nastop pevskih zborov upokojencev tržaškega in goriškega področja v Italiji ter Primorske.

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

Društvo upokojencev Nova Gorica

NOVEMBER

4. november, 8.15

Pohod na Trstelj

Odhod iz Šempetra, 4 ure hoda

Športno društvo Mark Šempeter

5. november, 20.15

Beograjski godalni orkester "Dušan Skovran"

Mojca Zlobko Vajgl, harfa

Obrad Nedeljković, dirigent

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

za abonma in izven

Kulturni dom Nova Gorica

10. november, 16.00

20. obletnica slovenskega kluba za velike pasme in molose

Športni center Hit

Športni kinološki klub Vrtojba

10. november, 19.00

Martinovanje

Športni center HIT (V ogrevanem šotoru)

KŠTM Šempeter-Vrtojba

10. in 11. november

Mednarodna razstava psov - CACIB

Športni center Hit

Športni kinološki klub Vrtojba

11. november

Martinova furnga

Turistično društvo Občine Šempeter-Vrtojba

16. november, 17.00

16. Pohod z lučkami – Korak iz teme

Gasilski dom Šempeter

Športno društvo Mark Šempeter

17. november, 20.15

Sedmina

Veno Dolenc, glas, kitara

Melita Osojnik, glas

Božo Ogorevc, violina, viola

Izvenabonmajski koncert

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

Kulturni dom Nova Gorica

24. november, 20.00

Il Friuli Sacro tra '800 e '900

Koncert sakralne glasbe

Župnijska cerkev sv. Petra, Šempeter pri Gorici

KŠTM Šempeter-Vrtojba

DECEMBER

3. december, 20.15

Godalni kvartet Pavel Haas

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

za abonma in izven

Kulturni dom Nova Gorica

5. december, 16.00

Miklavževanje za otroke

Pred Humanitarnim društvom KID v

Novi Gorici

Humanitarno društvo KID

14. december, 20.15

Novoletna plesna simfonija

Mladinska Filharmonija NOVA

Simon Perčič, dirigent

Izvenabonmajski koncert

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

Kulturni dom Nova Gorica

16. december, od 11.00 dalje

7. kros Vrtojbensko-biljenski griči (za otroke in odrasle)

Vrtojbensko-biljenski griči

Društvo ljubiteljev teka Filipides

16. december, od 12.45 dalje

Zaključek Promorskih pokalnih tekov 2012 (za otroke in odrasle)

Več informacij na: www.filipides.com

Telovadnica POŠ Vrtojba

Društvo ljubiteljev teka Filipides

Sporočilo dopisovalcem

Nenaročeni prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom, priimkom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmoglostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki bralcev in pravnih oseb ter PR-prispevki se ne honorirajo. Prispevke je potrebno oddati v elektronskih formatih kot doc- ali txt- dokumente, brez vnesenih fotografij, teksti ali deli tekstov pa ne smejo biti v okvirčkih (textboxih). Prispevkov, natisnjenih na papir, ne sprejemamo, razen v izjemnih primerih, ki so že vnaprej dogovorjeni z urednikom. Digitalne fotografije pošiljajte kot samostojne datoteke in jih ne vključujte v wordove dokumente; znotraj besedila naj bo le označeno, kaj posamezna priložena fotografija predstavlja ter ime njenega avtorja. Fotografije naj bodo zapisane v jpg-, tiff- ali pdf- formatu, velikosti primerne za tisk (vsaj 3 Mpix).

Rok za oddajo prispevkov in oglasov za naslednjo številko je 25. november 2012. Nepodpisanih prispevkov in prispevkov, oddanih po roku za oddajo, v tekoči številki ne bomo objavili, razen v izjemnih primerih, ki so že vnaprej dogovorjeni z urednikom.

Reklamna sporočila niso lektorirana s strani uredništva.

Šempeter pri Gorici, september 2012

Spoštovane bralke in spoštovani bralci Glasila.

V jesenski izdaji smo vam postregli z najrazličnejšimi vsebinami. Skušali smo strniti poletno dogajanje v občini in predstaviti najrazličnejše tematike. Tudi v

prihodnje si želimo vašega sodelovanja - pišite nam na elektronsko pošto: glasilo@sempeter-vrtojba.si. Rok za oddajo prispevkov pa je 25. november 2012. Veseli bomo vašega odziva!

Odslej vam je v Glasilu na voljo tudi oglasni prostor, zato vabljeni vsi, ki bi na ta način želeli predstaviti vašo dejavnost ali izdelek. Zaradi izjemnega zanimanja in pozitivnih odzivov je Glasilo tokrat prvič romalo na večino podjetij v občini, našli pa ga boste tudi na drugih javno dostopnih mestih. Prednosti promocijske predstavitve torej ne gre zanemariti.

Za konec pa bi vam tokrat rada zaupala mojo nedavno izkušnjo in nekaj malega v razmislek.

V predšolskem nakupovalnem vrvežu v vrsti stojim za dvema mamicama, ki se očitno že dolgo nista srečali. In pravi prva. "Saj te je že prerasel!"

"Res je, v zadnji razred gre ... Prerasel me je pa že zdavnaj!"

Pogledam mojo radovedno prvošolko, ki je z dobrimi petimi leti prav tako prestopila šolski prag. Zavem se, da me bo tudi ona kmalu prerasla – v svojem načinu razmišljanja, čutenja, reagiranja. In prav je tako.

Glasilo Občine Šempeter-Vrtojba
Letnik II, št. 3, september 2012

Glasilo Občine Šempeter-Vrtojba prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v občini Šempeter-Vrtojba. Glasilo je vpisano v razvid medijev Ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport RS pod zaporedno številko 1728.

Izdajatelj: Občina Šempeter-Vrtojba, Trg Ivana Roba 3a, 5290 Šempeter pri Gorici, zanjo župan Milan Turk

E-naslov: glasilo@sempeter-vrtojba.si

Odgovorna urednica: Barbara Skorjanc

Uredniški odbor: Lavra Fon, Dora Levpušček, Jože Martelanc, Dominik Soban, Karin Zorn

Lektoriranje: Sara Krošelj

Oblikovanje: Blaž Erzetič

Tisk: Tiskarna Present, Ljubljana

Naklada: 2900 izvodov

Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi za tisk tako po obsegu kot po izrazu. Rokopisov ne vračamo. Prispevkov z nezakonito, žaljivo, zavajajočo, sporno ali moralno neprimerno vsebino ne bomo objavljali.

V Glasilu se proti plačilu v skladu s sprejetim cenikom objavljajo tudi oglasna sporočila pod pogoji navedenimi v ceniku.

Polni pričakovanj v novem šolskem letu, pa smo tudi starši. Nova prelomnica za otroka, pa tudi za nas starše. Popotnico, ki jim jo bomo v vsem tem času dali tako sami, kot tudi učitelji in vrstniki, pa bodo nosili vse življenje. Rada bi vam zaupala zgodbo, ki sem jo pred kratkim prebrala v knjigi Mance Košir, namenjena pa je vsem nam, ki smo starši, imamo starše ali pa tistim, ki bodo to šele postali.

Starejši, miren, na okoliško naravo osredotočen mož sedi na vrtni klopci pred hišo v družbi z nervoznim lepim mladeničem, beročim časopis. Oče gleda v zelenje pred seboj, nekaj opazi in vpraša sina: "Kaj je to?" Sin odgovori: "Vrabc." Oče vprašanje ponovi in sin nestrpno reče: "Ravnokar sem ti povedal, oče. Vrabc je." Ko ga oče še dvakrat vpraša isto: "Kaj je to?", sin znori, saj mu je že tolikokrat odgovoril. Zadere se: "Zakaj to počneš? Tolikokrat sem ti povedal, da je vrabc! A ne moreš razumeti!? Kam greš zdaj?" ga vpraša, ko tihotni možki vstane in odide v hišo. Vrne se s knjigo v roki, sede nazaj na klopcu k sinu in reče: "Beri! Glasno!" In sin nejevoljno začne brati odlomek mladega očeta, ki piše o malem radovednem sinku: "Danes je moj mali sin, ki je pred dnevi dopolnil tri leta, posedal z menoj v parku, ko je pred naju sedel vrabc. Sin me je enaindvajsetkrat vprašal, kaj je to in vseh enaindvajsetkrat sem odgovoril, da je to vrabc. Objel sem ga vsakič, ko me je to vprašal. Znova in znova, ne da bi se razjezil ... Čutil sem naklonjenost do mojega nedolžnega fantiča." Sin se je prepoznal v njegovi zgodbi in jokajoče objel očeta. Nato sta še dolgo skupaj opazovala vrabca ...

V uredništvu vam želimo prijetno prebiranje Glasila. Nasvidenje decembra.

Barbara Skorjanc